

೧೯೩೬ ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯ
ಮುಂಬಯಿ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ವ್ಯಾಕ್ರಮಿಕಾಲೇಶನ
ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಪದ್ಯಸಂಗ್ರಹ.

ಮುಂಬಯಿ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಪರವಾಗಿ
ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಹಿತಚಿಂತಕ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್
ವಿಜಾಪುರ.
೧೯೩೫

ಬೆಲೆ ೮ ಆಣೆ.

Note.

Copyright of the poetic pieces selected for this Collection has been secured and reserved by the Bombay University.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಮಾವಿಷ್ಟವಾದ ಕವಿತಾ ಭಾಗಗಳ ಕಾಸಿ
ರಾಯಟೆವನ್ನು ಮುಂಬಯಿ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮಗೋಸ್ಕರ
ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು.

೧ನೇ ಅನೃತ್ತಿ. ೧೫೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು. ೧೯೩೫.

Printed and published by Rao-saheb P. G. Halkatti,
at the Hitachintaka Printing Press No. 1620
(A) Upli Buruz Bijapur, for the
University of Bombay.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಕನ್ನಡವನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡ್ರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ವತ್ಸುಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರೇ ಪ್ರಕಟಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕ್ರಮವು ಈ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ೧೯೩೬ ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಅಭ್ಯಾಸ ನಿಯಾಮಕ ಮಂಡಳಿಯವರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಜೈಮಿನಿಭಾರತದ ನಾಲ್ಕು ನೇಯ ಸಂಧಿ, ಚನ್ನಬಸವ ಮ.ರಾಣದ ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಕಾಂಡ ಒಂದ ನೇಯ ಸಂಧಿ, ಮತ್ತು ಹರಿಹರನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯ ಕಾರಿ ಕಾಲವೈಯ ರಗಳೆಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ಸಲು ಅವುಗಳ ಸಂಪಾದಕರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ದೊರೆತಿದೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಋಣಿಯಾಗಿರುವದು.

ಶಿ. ಚ. ನಂದಿಮಠ

ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಚೇತರಮನ್ನ

೧೯೩೬-೩೭ ೧೯೩೭

ಕನ್ನಡ ಅಭ್ಯಾಸ ನಿಯಾಮಕ ಮಂಡಳಿ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ವಿಷಯ.

ಪುಟ.

೧ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವು.

೧

೨ ಜೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ.

೨೧

೩ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯ ರಗಳೆ.

೩೩

ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ.

—೪೫—

ಈತನು ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಕವಿ. ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದವನು. ಇವನ ತಂದೆ ಅಣ್ಣಮಾಂಕ. ಇವನ ಸ್ವಳ ದೇವನೂರು. ಕೆಲವರು ಇದು ಕಡೂರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಂತಲೂ, ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಇದು ಸುರಪುರವೆಂತಲೂ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಈತನು ಸುಮಾರು ೧೭೦೦ ರಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಈತನಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ-ಕವಿಚೂತ-ವನಚೈತ್ರ ಎಂಬ ಬಿರುದಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮೈಸೂರ ಆರಮನೆಯ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತ ಕರಿಬಸವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವನ್ನು ೧೨ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದರು. ಆದರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯು ೧೯೨೫ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಇದು ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾದುದು. ಇದನ್ನು ೧೯೩೨ ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದಿ ಈಗಿನ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ಜಡಿದು ಭದ್ರಾವತಿಯೊಳಮಲತರ ವಾಜಿಯಂ ।
ಪಿಡಿದು ಕಲಿ ಯೌವನಾಶ್ವನ ಚಾತುರಂಗಮಂ ।
ಬಡಿದವನನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ
ಭೀಮಂ ಬಂದನು

ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿವ ಕೇಳಿ ವ್ರಣಯಕಲಹದೊ ।
ಳ್ಳುನಿದ ಕಾಂತೆಯ ಕುಪಿತವದನಾರವಿಂದದೊ ।
ಳ್ಳುನುಗುವೆಳನಗೆ ತೋರುವನ್ನೆಗಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳುದಿವ ನಾಗರಿಕನಂತೆ ॥
ಅನಿಲಸುತನಾ ಹಯಂ ಮೊಳಲ ಮೊರಮಡುವಿನಂ ।
ಮನದುಬ್ಬೆಗದೊಳೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣಜಾ ।
ತನವದನಮಂ ನೋಡುತನುತಾಪದಿಂ ತನ್ನಪಳಿದುಕೊಳುತಂತೆಂದನು ॥೧॥

ಉದ್ರೇಕದಿಂ ಮುನಿವರನೊಳಾಡಿ ತಪ್ಪಿದ ಗು ।
ರುದ್ರೋಹಮೊಂದಚ್ಚುತನೊಳಾಡಿ ಹೊಳೆದ ದೈ ।
ವದ್ರೋಹಮೆರಡರಸನವಸರಕೊದಗದ ನ್ವಾಮಿದ್ರೋಹವೈದೆ ಮೂರು ॥
ಮದ್ರಚಿತವೀರವ್ರತಿಚ್ಛೆ ಕೈಗೂಡದಾ ।
ತ್ವದ್ರೋಹಮದುವೆ ನಾಲ್ಕಿದರ ಸಂಗಡಕೆ ಧ ।
ಮದ್ರೋಹವೈದಾಗದಿಹುದೆ ತನಗಶ್ವಮಂ ಕಂಡು ಕೊಂಡೊಯ್ಯದಿ
ರಲು ॥೨॥

ಪುಸಿದನೆ ಬಯಲೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಪುಸಿದೊ ।
ಡಸುರಾರಿ ಸೈರಿಪನೆ ಸೈರಿಸಿದೊಡೊಳ್ಳಿತೆಂ ।
ದುಸಿರುವುವೆ ಶಕುನಂಗಳುಸಿದೊಡಭಾಗ್ಯನೇ ಭೂವರನಭಾಗ್ಯನಾಗೆ ॥
ಮುಸುಳಿಪುದೆ ಶಶಿಕುಲಂ ಮುಸುಳಿಸಿದೊಡದ್ದಪುದೆ ।
ವಸುಧೆಯದೊಡೆ ತನ್ನನುಡಿ ಬಂಜೆಯಪ್ಪುದಿದು ।
ಪೊಸತದೇಂ ಪಾವದಿಂ ಕಾಣಿಸದೊ ತುರಗಮಂದನಿಲಜಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು ॥೩॥

ಪಾತಕಿಗೆ ಸುಡುವ ಸೊಲ್ಪುಸಿಯಹುದು ವರದಾರ ;
 ಸೂತಕಿಗೆ ನೆನೆದೇಣಿಕೆ ಬಯಲಹುದು ಗುರುವಿವು ।
 ಘಾತಕಿಗೆ ಕಾಣ್ಬೊಡವೆ ಮರೆಯಹುದು ತಥ್ಯಮಿದು ಜಗದೊಳೆನಗವ
 ಭವದ ;

ಪಾತಕಿಲ್ಬಿಷವೊ ಯಾದವಕುಲಮಹಾಂಬುನಿಧಿ ।
 ಪ್ರೀತಕಿರಣಂ ತನ್ನ ಶರಣರನುಳಿದನೊ ಹಯ ।
 ಸ್ನೇತಕಿಂತಕಟಿ ಕಾಣಿಸದೊ ಶಿವಶಿವಾ ಯೆಂದನಿಲಜಂ ಚಿಂತಿಸಿದನು ॥೪॥

ತಲ್ಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂ ಸಲ್ಲಲಿತಮಾದ ಹಯ ।
 ಮಿಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಶದಿಂದಮಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಧರಾ ।
 ಎಲ್ಲಭನ ರಂಜಿಸುವ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಂ ಕಾಣಬಲ್ಲೆನೆ ಮಹೀತಳದೊಳು ॥
 ಎಲ್ಲದೊಡಾ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಮೊಕ್ಕರಸಿ ತಂ ।
 ಎಲ್ಲದೆನ್ನಯ ಭಾವೆ ಸಲ್ಲದಿದಕೆಂತೆನುತೆ ।
 ಘಲ್ಲಿಸುವ ಚಿಂತೆಯಿಂ ನಿಲ್ಲದೆ ವೃಕೋದರಂ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿದನು ॥೫॥

ಅನಿತರೊಳನೇಕ ನೇನೆಗಳ ಸನ್ನಾಹದಿಂ ।
 ಘನವಾಡ್ಯ ರಭಸದಿಂ ಸೂತರ ಮೊಗಕ್ಕೆಯಿಂ ।
 ದನುಕರಿಸಿದಮಲವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದೆ ॥
 ವಿನುತಾತವತ್ರಚಮರಂಗಳಿಂದೆಡಬಲದೊ ।
 ಳನುವಾಗಿ ವಾಘೆಯಂ ಪಿಡಿದು ನಡೆತಪ್ಪ ಸ್ವಪ ।
 ತನುಜರಿಂದಾ ಹಯಂ ನೀರ್ಗೆ ಮೊರಮಟ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳೈತರುತಿ
 ರುದು ॥೬॥

ವಿಧುಬಿಂಬಮದಯಮಂ ಕಂಡೊತ್ತರಿಸಿ ವಯೋ ।
 ನಿಧಿ ಮೇರೆವರಿದುಕ್ಕುವಂತೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ।
 ಸುಧೆಯೇಳ್ಳೆಯಂ ಕಂಡು ಪುಳಕಂ ನೆಗಳ್ಳು ಜಂಭಾರಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವಂತೆ ।
 ಅಧಿಕಬಲಿಯೌವನಾಶ್ವಾಸನಿನೈಶ್ವರ್ಯ ।
 ವಧುವಿನ ಕಟಾಕ್ಷದಂತೊಪ್ಪುವ ತುರಂಗಮಂ ।
 ಕುಧರೋಪಮಾನಪವಮಾನಜಂ ಕಂಡು ನೆರೆ ಸುಮ್ಮಾನಮಂ
 ತಾಳ್ತನು ॥೭॥

ಚತುರವದಗತಿಯ ಸರಸಧ್ವನಿಯ ವರ್ಣಲೋ |
 ಭಿತದಲಂಕಾರದ ಸುಲಕ್ಷಣದ ಲಾಲಿತ |
 ಶ್ರುತಿರಂಜನದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಸಂಚಿತದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಮೊಸತೆನಿಸುವ ||
 ನುತಸತ್ಯವಿವ್ರಾಧತರ ಸುವ್ರಬಂಧದಂ |
 ತತಿಮನೋಹರಮೆನಿಸ ವಾಚಿಯಂ ಕಂಡು ಹ |
 ಷ್ಪಿತನಾಗಿ ನೋಡುತಿದಂ ಕಲಾವಿದನಪ್ಪ ಮಾರುತಿ ಮಹೋತ್ಸವ
 ದೊಳು ||೮||

ಮೂಜಗದೊಳಿ ತುರಂಗಮವೆ ಮೊಸತೆಂದು ವರ |
 ವಾಚಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಭೀಮನೇನನ ಪದಸ |
 ರೋಜಯುಗಳಕ್ಕರಗಿ ಮೇಘನಾದಂ ನೀವು ನೋಳ್ಪುದೆನ್ನಧಟನೀಗ ||
 ವಾಚಿಯಂ ತಹೆನೆನುತ್ತಲ್ಲಿಂ ತಳದೂ ಮಾ |
 ಯಾಜಾಲಮಂ ಬೀಸಿದಂ ನಭೋಮಂಡಲ |
 ಕೃಷ್ಣಜನವನಶ್ವರಕ್ಷೆಯ ಬಲಂ ಕಂಗಡಲ್ ಭೂವ ಕೇಳದ್ಭುತವನು ||೯||

ತುರುಗಿತೆತ್ತಿತ್ತಲಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೇಘ |
 ಮೆರಗುತುವೆ ಬರಿಯ ಬರಸಿಡಿಲ್ಲೆತ್ತಿತ್ತಲಂ |
 ಕರೆಯುತಿದೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ದೂಳನೆತ್ತಿತ್ತಲಂ ಕತ್ತಲೆಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿವೆ ||
 ತೆರೆಯಬಾರದು ಕಣ್ಣು ಮರೆದು ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ ದಿ |
 ಕ್ಷುರಿಯಬಾರದು ಮಹಾಧ್ವತಮೆತ್ತಣದೊ ಜಗ |
 ದೆರೆಯನೇ ಬಲ್ಲನೆನುತಿದುದಾ ಸೈನಿಕಂ ಹೈಡಂಬಿಕ್ಕತಮಾಯೆಗೆ ||೧೦||

ಗಗನದೊಳ್ಳುಳಿಯುತ ನಿಮಿಷನೊರ್ವನಿವನ ಮಾ |
 ಯೆಗೆ ಭಯಂಗೆೊಂಡು ಕಡುವೇಗದಿಂ ಮೋಗಿ ವ |
 ಜ್ರಿಗೆ ದೂರಲಾತಂ ಚರರ ಕಳುಪಿ ಕೇಳಿಸಿದೊಡೀತನಾಂ ಭೀಮಸುತನ ||
 ಮಗನಧ್ವರಕೆ ಹಯವನೊಯ್ದವೆನೆನಲ್ಪವಂ |
 ಮಗುಳದಂ ಮೋಗಿ ಸುರವತಿಗೆ ಬಿನ್ನೈನೆ ನಸು |
 ನಗುತವಂ ದೇವರ್ಕ್ಕೊಡಗೂಡಿ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಸಮರಮಂ ನೋಡಲು ||೧೧||

ಇತ್ತಲೀ ಕುದುರೆಗಾಸಿನ ಭಟರ ಕಣ್ಣೆ ಬ |
 ಲ್ಗತ್ತಲೆಗಳಂ ದೂಳ್ಳಂ ಕವಿಸಿ ಭೀತಿಯಂ |
 ಬಿತ್ತಿ ನೆಲಕೆಳದು ಪಡಿವಾಘೆಯಂ ಪಡಿದರಸುವಾಕ್ಯಳಂ ಬೀಳ ಹೊಯ್ದು ||

ತತ್ತರಗಮಂ ಕೊಂಡು ಚಿಗಿದನಾಗಸಕೆ ಸರ |
 ದತ್ತಣಿಂದಂಚಿ ಬಿಳ್ವಾವರಿಯನಲ್ತಿಯಿಂ |
 ಕಿತ್ತು ನಭಕೇಳ್ವಂತೆ ಮೇಘನಾದಂ ಭೀಮಕರ್ಣಜರ್ಬರಗಾಗಲು ||೧೨||

ರಾಹು ತುಡುಕಿದ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವೊ ಗರುಡನು |
 ತ್ಸಾಹದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ಯವೃತಕಲಶವೊ ಬ |
 ಲಾಹಕಂ ತಾಳ್ವ ಬೆಳ್ಳಿಂಚಿನೊಬ್ಬಳಿಯೊ ಮೊಸತೆನೆ ಘಟೋತ್ಕಚತನ
 ಯನು ||

ಬಾಹುಬಲದಿಂದೆಡದ ಕಪ್ಪದೊಳಿರುಂಕಿದ ಮು |
 ಹಾಹಯಂ ಗಗನಮಾರ್ಗದೊಳ್ಳಿದುತಿರೆ ಕುದುರೆ |
 ಗಾಹಿನ ಚತುರ್ಬಲಂ ಕಂಡು ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರ್ದು ಕಾಳಗಕೆ ಮುಂಕೊಂ
 ಡುದು ||೧೩||

ಜೋಡಾಗಿ ವೂಡುವೊಡೆ ಸಾಲದೇಳೇಹಯಂ |
 ಜೋಡಿಸುವೆನೀ ತುರಗಮಂ ತನ್ನ ತೇರ್ಗೆಂದು |
 ಗಾಡದಿಂ ಬಾಂಗತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ಯದಿರನಬ್ಬಸಖನೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದೆ ||
 ರೂಡಿಸಿದ ಮಂದೇಹಸೇನೆ ಬಂದೆಣ್ಣೆಸೆಗೆ |
 ಮಾಡಿದುದೊ ಮುತ್ತಿಗೆಯನೆನೆ ಮೇಘನಾದನ ವಿ |
 ಭಾಡಿಸಿ ಚತುರ್ಬಲಂ ಕವಿಯೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದವಂ ಸೈವರಿದನಾಗಸದೊಳು ||೧೪||

ಬಳಿಕಾ ಬಲಂ ಕಂಡುದಬ್ರಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಮುಂ |
 ದಳೆಯುತಿಹ ಮೇಘನಾದನನೆಲವೊ ಬರಿ ಮಾಯೆ |
 ಗಳನೆಸಗಿ ಮೋಸದೊಳ್ತುರಗಮಂ ಕೊಂಡು ಬಾಂದಳಕಡದೊಡೆ ನಿನ್ನನು ||
 ಉಳುಹುವರೆ ಯೌವನಾಶ್ವನ ಸುಭಟರಕಟೆ ನಿ |
 ನ್ನಳವನರಿಯದೆ ಬಂದು ಕೆಣಕಿದೆಯಲಾ ಜೀವ |
 ದುಳವನಾರೈದುಕೊಳ್ಳೆನುತಾತನಂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕವಿದಿಸುತಿ
 ರ್ದುದು ||೧೫||

ಪಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಂ ಕಂಡೆನಲ್ಲವೆ ಜೀವ |
 ಮಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೊಯ್ಯ ಕಾಲನಂ ವೆಣನಟ್ಟು |
 ವಂತಾಯ್ತುಲಾ ನಿಮ್ಮ ನಾಹಸಂ ಜಾಗು ಜಾಗೆನುತೆ ಹೈಡಿಂಬಿ ನಗುತೆ ||

ಸಂತತಂ ಕರೇವ ಕಲ್ಮಳೆಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿ ಬಲ |
 ಮುಂ ತವೆ ಮೊರಳ್ವ ಮುಂದಳೆಯಲಾ ಪುಯ್ಯಲೂ |
 ರಂ ತಾಗೆ ಮೊರಮಟ್ಟಿದಾ ನೃಪನ ಸೈನ್ಯಮಹೋಹಿಣಿಯ
 ಗಣನೆಯಿಂದ ||೧೬||

ತನ್ನೊಳಿದಮಲ ಹಯರತ್ನಮಂ ಕೊಂಡು ಕಳ |
 ವಿನ್ನಭಸ್ಥಳಕೊಯ್ದನೆಂಬ ಕಡುಗೋಪದಿಂ |
 ಜಿನ್ನಬಿಡದೆದ್ದು ನಡೆದುದೊ ಗಗನಕೀ ಧರಣಿಯೆನೆ ಘಟೋತ್ಕಚತನುಜನು ||
 ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ರಜದ ಮಾಯೆಗಿಮ್ಮಡಿ ಪಡಿ |
 ಯನ್ನೆಗಳ್ಳಿದರೊ ಮೈರಿಗಳೆನೆ ರಣೋತ್ಸಾಹ |
 ದಿನ್ನಡೆವ ಚಾತುರಂಗದ ವದಹತಕ್ಕೇಳ್ವ ದೂಳ್ಳಸಗಿತಂಬರದೊಳು ||೧೭||

ವಟಹ-ನಿಸ್ಸಾಣ-ತಮ್ಮಟ-ಭೀರಿಗಳ ಸಮ |
 ತೃಟನಾದಮುಗ್ರಗಜಘಟಿಯ ಘಂಟಾರವಂ |
 ಚಟುಲ ವಾಜಿಗಳ ಖುರವುಟದ ರಭಸಂ ಹರಿಸುತಿಹ ರಥದ ಚಕ್ರಧ್ವನಿ ||
 ಲಟಕಟಿನ ಸಮರಲಂವಟರ ಭುಜಗಳ ಹೊಯ್ಲು |
 ಭಟರ ಚಾಪಸ್ವನಂ ವಟುತರದ ಬೊಬ್ಬೆಯಾ |
 ಭಟೆಗಳೊಂದಾಗಿ ಸಂಘಟಿಸಿತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಘಟ ಮಿಂಮೊಡೆಯದಿರ
 ದೆನೆ ||೧೮||

ಎತ್ತಿ ಬಹ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮೊತ್ತಂಗಳೆತ್ತಲುಂ |
 ಕತ್ತಲಿಸೆ ಪೊತ್ತ ಮಸೆನೆತ್ತ ಬಲ್ಲತ್ತಿಗಳ |
 ಕಿತ್ತು ಭಟರೆತ್ತಿ ಜಡಿಯುತ್ತಿರಲ್ಕತ್ತ ಬೆಳಗಿತ್ತವನು ಮತ್ತೆ ಬಲಕೆ ||
 ಸುತ್ತಲುಂ ಕೆತ್ತಮೋಲ್ಕತ್ತಗಜಮೊತ್ತರಿಸಿ |
 ಮುತ್ತಿ ನಡೆಯುತ್ತೆಲರನೊತ್ತಿ ನಿಲಿಸುತ್ತಿರಲು |
 ದತ್ತ ಚನುರೋತ್ಥಿತಮರುತ್ತತಿಯೊಳುತ್ತಮಹಿಮೋತ್ತರಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿತು ||೧೯||

ತಡೆಯೊಳಿದವಿಳಮೇಘಂಗಳಂ ಪ್ರಳಯದೊ |
 ಛಿದಲು ಘುಡುಘುಡಿಸುತ್ತೆ ನಡೆವಂದದಿಂದೆ ಬೊ |
 ಬ್ಬಿಡತವಧಿಯಿಲ್ಲದೈತರುತಿರ್ಪ ಯೌವನಾಶ್ವನ ಸೈನ್ಯಮಂ ನೋಡುತೆ ||

ಎಡಗೆಯ್ಯ ತುರಗಮಂ ಬಲಿದಳವಡಿಸಿ ತನ್ನ ।
 ಕಡುಗಮಂ ಜಡಿದನಿಬರೆಲ್ಲರಂ ಚಿತ್ತದೊ ।
 ಧಡಣಿಸದೆ ಕಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚಸುತಂ ನಸುನಗುತೆ ಗಗನದೊಳ್ಳರುತಿ
 ದರ್ಶನು || ೨೦ ||

ಡಿಳ್ಳಮಾದುದೆ ಯೌವನಾಶ್ವಭೂಪತಿಯ ಬಲ ।
 ಮೊಳ್ಳೆಗರ ನೂಕು ನೂಕಾವೆಡೆಯೊಳಾ ಕುದುರೆ ।
 ಗಳ್ಳನಂ ತೋರು ತೋರೆನುತೆ ನಡೆತಂದು ಹೈಡಂಬಿಯಂ ಮುತ್ತಿ ಕೊಂಡು ||
 ಒಳ್ಳತೋ ವೀರ ಹಯಚೋರ ಜೀವದೊಳಾನೆ ।
 ಯುಳ್ಳೋಡಿ ಕುದುರೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಗಲ್ಲದೊಡೆ ।
 ಕೊಳ್ಳಾ ಮಹಾಸ್ತ್ರಪ್ರತಿಯನೆಂದಂಬರವನಂ ಬಿಂಬಿ ತುಂಬಿಸಿದರು || ೨೧ ||

ನಿಮ್ಮ ರಾಯನ ನೊರೆಯ ಪರಿವಾರದೊಳ್ಳೇವೆ ।
 ದಿಮ್ಮಿದರೊ ಮತ್ತೆ ಕೆಲರೊಳರೊ ಕಳವಲ್ಲ ಹಯ ।
 ಮಮ್ಮೊಗದ ಮುಂದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆನಾರ್ಪಣೆ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ
 ಬರಿದೆ ||

ಉಮ್ಮಳಿಸಬೇಡ ನೀವತಿಸಾಹಸಿಗಳಾದೊ ।
 ಡೊಮ್ಮೆ ಹಮ್ಮೈಸದಿರಿ ನಾಕೆಂದು ಮೇಳನಾ ।
 ದಮ್ಮಹಾಮಾಯಾಭಯಂಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿದಂ ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಲು || ೨೨ ||

ಮೊಡೆನ ಸಿಡಿಲರೆನ ಮಕೆ ಜಡಿದ ಕಲ್ಲುಂಡು ದೂ ।
 ಕಡುವ ಬಿರುಗಾಳಿ ಕಂಗೆಡಿಸ ಕತ್ತಲೆ ಮೇಲೆ ।
 ಕೆಡೆನ ಗಿರಿತರುಗಳುರೆ ಕಡಿದ ವಿವಿಧಾಯುಧಂ ನಡುವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ||
 ಪಿಡಿದ ಪುಲಿಕರಡಿ ಬಾಯ್ವಿಡುವ ಭೂತಂಗಳಸು
 ಗುಡಿದ ವಾವುಗಳಟ್ಟ ಸುಡುವ ಕಾಳ್ಕಚ್ಚಳಿಯು ।
 ಗುಡವನನ ಮಾಯೆಯಂ ತಡೆವರಿಲ್ಲಾ ಬಲಂ ಪುಡಿವಡೆದುಮೇವೇಳ್ವೆನು || ೨೩ ||

ಮಾಯೆಯಿಂ ಪಡೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ಹಯಮಂ ವಿ ।
 ಹಾಯಸಪಥದೊಳೊಯ್ತು ಹೈಡಂಬಿಯಂ ಕಂಡ ।
 ಜೇಯರಂಬರದ ವಿವರಂಗಳಂ ಪುಗುವೆಂಟುಸಾವಿರ ಮಹಾರಥರನು ||

ಆ ಯೌವನಾಶ್ವನೈವಸಂಪ್ಲವೋಡೆ ಸಭದೋಳಸ |

ವಾಯಶೂರನ ಮಾರ್ಗಮಂ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲು ಮಳ |

ವಾಯದಿರ್ಬಿಡು ಬಡು ತುರಂಗಮವನೇನುತೆ ಸೈಗರವರಂಬಿನ ಮಳೆ
ಯನು ||೨೪||

ವೀರರಹುದೋ ಜಗಕೆ ನೀವಲಾ ನ್ವಾಪಿಹಿತ |

ಕಾರಿಗತ್ತಲೆಯಾಸೆಯಿಲ್ಲೆನುತೆ ಪೈಡಿಂಬ |

ತೋರ ಗದೆಯಿಂದವರ ತೇರ್ಗಳಂ ಚಾವಮಾಣಂಗಳಂ ಕುದುರಿಗಳನು |

ಸಾರಧಿಗಳಂ ಭೃಜವತಾಕೆಗಳನಪ್ಪುಸಿ |

ವಾರುವಂ ಜಿರಸಿ ಕಡುವೇಗದಿಂಧೃತಂದು

ಮಾರುತಸುತನ ಮುಂದ ನಿಲುತಿರ್ವನನ್ನೆಗಂ ಮತ್ತೆ ಪಡಿಬಲಮೊದ
ವೆತು ||೨೫||

ಹರಿಗಳಂ ನಾಗಂಗಳಂ ಸ್ತಂದನಂಗಳಂ |

ಶರಚಾಲಕದಳಗಳ ಪುಂಡರೀಕಂಗಳಂ |

ಸುರಗಿ ಬಿಡ್ಲಂಗಳಂ ನಡೆವ ಕಾಂತಾರದಂತೆನಿನ ಚತುರಂಗದೊಡನೆ |

ಭರದಿಂ ಸುವೇಗನೆಂಬಾ ಯೌವನಾಶ್ವಭೂ |

ವರನ ತನುಜಾತನಾದವಕೆ ನಿರ್ಭಿತನು |

ಬ್ಬರದ ಬಿಲ್ಲಿರುವಿನ್ನಬ್ಬರದ ಕೋವಾದಳಕೆ ಧರಿ ಬಿರಿಯೆ ನದತಂದನು ||೨೬||

ಅಂಬರದೊಳದ್ವೈಸಿದೋಡೆ ಸವೃತ್ತ ರಥಕರ್ಕ |

ವಂ ಬಗೆಯದೆಹಿತಂ ಹಯಂ ಜಿರಸಿ ಸೈವರಿವ |

ನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದಾಗಲಾ ಯೌವನಾಶ್ವಭೂವಂ ತಾನೆ ಕೋವದಿಂದಿ

ತುಂಬಿವರಿ ಸಂಪಗೆಯಲರ ದರಿಮುಂದ ಸೂರೆ |

ಗಂ ಬಯಸಿ ಒಂದುದಿದು ಮಿಗೆ ಪೊಸತೆನುತೆ ಹರಿಸಿ |

ವಂ ಬೇಗದಿಂ ಮಣಿವರೂಢಮಂ ಕೆಲಬಲದ ಮಸ್ತಕದ ಗಡಣ
ವಿಂದೆ ||೨೭||

ಇದು ಭಗೀರಥರಥವ ಜಂಕೊಂಡು ಪರವ ಸುರ |

ನದಿಯು ಪ್ರವಾಹಮೆನಲಾ ನೈವನ ವರವರೂ |

ಧವ ಪಿಂತೆ ಬಹುಮಾವ್ಯರಭಸದಿಂದಿಡವೆಯಪ್ಪಿತಳ್ಳ ಚತುರಂಗದ ||

ನದಹತಿಗೆ ಧರ ನಡುಗುತೆರೆ ಜಹ್ನುಮುನಿವನಂ |

ತನರ ಸಂಭ್ರಮಕೆ ಸೈರಿಸದಂತರಂಗಮೊ |

ಳ್ಳದಿಯುತಿರ್ದಂ ಕರ್ಣಸುತನವನ ಭಾವಮಂ ಪವನಜಾತಂ ಕಂಡನು ||೨೮||

ಕಟ್ಟಿ ತರುಮೂಲಕಶ್ವಮನದರ ಕಾವಲೆ |
 ದಿಟ್ಟ ಹೈಡಂಬಿಯಂ ಬೈಚಿಟ್ಟು ತಮ್ಮನುರೆ |
 ಯಟ್ಟ ಬಹ ಯೌವನಾಶ್ವನ ವಡೆಗೆ ಕಾರ್ಣಿಯಂ ಕಳುಪಿ ಕಾ ಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ||
 ಇಟ್ಟಣಿಸುತ್ಯೆದುವ ಸುವೇಗನ ಬಲೌಘಕಿದಿ |
 ಐಟ್ಟು ನಿಂದಂ ಭೀಮನುತ್ಸಾಹದಿಂದೆ ವೆ |
 ದ್ವಿಟ್ಟಿತ್ತಿ ನೂಕುವ ಮಹಾವಾತಘಾತಮಂ ತಡೆದೊಲೆಯುಡಿಸ್ತಂತಿರೆ ||೨೯||

ಕೇಳ್ಮಹೀವಾಲಕ ಸುವೇಗನ ಭಟಚೂಡೆ |
 ಯೊಳ್ಳುತ್ತಿ ಕೊಂಡವೃಕೋದರನತ್ತ ಕೆಂ |
 ದೊಳ್ಳುಸುಕಲೆಣ್ಣೆ ಸೆಗಳಂ ನೃಪರ ಮಣಿಭೂಷಣದ ಕಾಂತಿ ಝಗಝಗಿಸಲು : |
 ತೋಳ್ಳಿಡುಕಿ ನಿಂದಾದುರ್ದುಳಪಿಸುವ ಭಟರ ಕರ |
 ನಾಳ್ಳಿಂಜೆ ಭತ್ರಚಮರಂಗಳ ವಿಡಾಯಿ ಮಿಗೆ |
 ಸೂಳ್ಳೊರೆಯೆ ನಿನ್ನಾಳಕೋಟೆ ಕಲಿಯೌವನಾಶ್ವಸ್ಥಿತಿಸನ್ನೆ ತಂದನು ||೩೦||

ಒತ್ತಿ ಬಹ ಯೌವನಾಶ್ವನ ವಡೆಯ ಚೂಡಿಯಂ
 ಕಿತ್ತು ನಿಂದಂ ಕರ್ಣಸುತನದಂ ಕಂಡು ಕವಿ |
 ದತ್ತವನ ಮೇಲೆ ಕರಿತುರಗರಥವಾಯದಳಮೊಂದಾಗಿ ಸಂದಣಿಯೊಳು : |
 ಹತ್ತಿಸಿದ ಚಾಪಮಂ ಜೇಗೈದು ಕೂಡೆ ಮಸೆ |
 ನೆತ್ತ ಕೂರಂಬುಗಳನಾರ್ದಿಸಲ್ವೇನೆ ಮುರಿ |
 ದತ್ತವನ ಬಾಣಘಾತಿಗೆ ಹಯದ ಚೋರನೇಂ ಪೀರನೋ ಜಗದೊಳೆ
 ಸುತೆ ||೩೧||

ಎಲ್ಲಿ ಹಯಚೋರನಂ ತೋರವನ ನೆತ್ತರಂ |
 ಜೆಲ್ಲುವೆಂ ಭೂತಗಣಕೆನುತೆ ಖತಿಯಿಂದೆ ನಿಂ |
 ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಬವ್ವ ಯೌವನಾಶ್ವನ ರಥಕೆ ಮೂರಂತು ಕರ್ಣಮೂನು : |
 ಬಿಲ್ಲೊಳಂಬಂ ಪೂಡಲಾರು ನೀನೆಲವೊ ನ |
 ಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೆಣಸಿದೆ ನೋಡಿದೊಡೆ ಬಾಲಕಂ ನಿನೊ |
 ಕೊಲ್ಲೆನಾಹವಕೆಮ್ಮ ಕುದುರೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಿಂಪೊಡವನು ಕೆಂದನು ||೩೨||

ಆರಾದೊಡೆನಶ್ವಮಂ ಬಿಡುವನಲ್ಲ ಮದ |
 ವಾರಣಂ ಪಿರಿದಾದೊಡೆ ಕಸಿಂಗಮಂಜಿ ಕೆಲ |
 ಸಾರುವುದೆ ನಿನ್ನ ತನುವಿನ ತೋರದಾಯತಕೆ ಕಲಿಗಳೆದಿ ಕಾತಲಿಪುದೆ

ವೀರನಾದೊಡೆ ಕೈದುಮುಟ್ಟಿಗಳ ಘೋರ ಪ್ರ |
 ಹಾರಮಂ ತೋರಿಸಿ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಂಗಳ ವಿ |
 ಚಾರಮೇಕೆನುತೆ ವೃಷಕೇತು ತೆಗೆದಚ್ಚನಾ ನೃಪನ ಕಾಯಂ
 ಸೋಯಲು ||೧೧||

ಲೋಕಮೊತ್ತನ್ನೊಳ್ಳೊಣವೆ ಭಟಿರಿಲ್ಲ ನೀ |
 ನೇ ಕಲಿ ಕಣಾ ಪಸುಳೆಯೊಂದು ಸೈರಿಸಿದೆ ನಿನ |
 ಗಾಕೆನಾಳಿಕೆಯ ಧೀರತ್ವಮುಂಟಾದೊಡದು ಬಳಕೆನ್ನ ಪುಣ್ಯಮೆನುತ |
 ಆಕರ್ಣಪೂರದಿಂ ತೆಗೆದಿಚ್ಚನಾ ಭೂಪ |
 ನೀ ಕರ್ಣಸಂಭವಂ ಕಡಿದನೆದೆಯೊನ್ನರಳ |
 ಸೇಕಾರ್ಣವಂ ಮೇರೆದಪ್ಪಿತನೆ ಮುಸುಕಿದಂ ಕಸೆಯುವವನ ರಥ
 ವನು ||೧೨||

ಮಾರ್ಗದೂತಗ್ರಂಥಂಗಳನರಿದು ಕರ್ಣಜಂ
 ಕೂರ್ಗಜೆಯ ಕಾಗರ್ಗಲಮಂ ಸೃಜಿಸಲಾ ನೃಪನ |
 ತೇಗೇರಗಿ ಕೂರ್ಗೊಂಡು ಮುತ್ತಿತು ರೌಘಮವನೇನೆಂದಿನಾಕ್ಷಣದೊ |
 ಏರ್ಗಲೆಂದೂರ್ಗುತಿಸಿ ನಾರಥ ಬಳಲ್ಪು ಕೆ |
 ಸ್ನೇರ್ಗಾರಿ ದೀರ್ಘಶಯನಂಗೆಯ್ಯ ಕುಮರಗೆ |
 ಕ್ಷೇರ್ಗೋಲ ಸೂರ್ಗವಾ ನೃಪನಂಗಮೂಳವುಡಿಸಿದುವು ಜಾಣಂವ್ರದಂತೆ ||೧೩||

ಬಡಲೋಡಿದಪ್ಪಮಂ ಕಿತ್ತೂಡನೆ ಚಿತ್ತಮೊ
 ಲ್ಲಿದಿಯಿಡುವ ಕಡುಗೋಸಮರಿ ಮೆಪ್ಪೂಳರದೆ ನೂರ |
 ಮಡುವುದೋ ಕಣ್ಣೊಂದೆನೆ ಕೆಂಪದರ್ವಾಲಿಗಲ್ಲಯಂಕರಮಾಗಲು
 ತುಡುಕಿ ವಾಪಕಮುಯಾವಾಗಮಂ ತಿರುವಿನೋ |
 ಲ್ಲಿದಿಸಿ ಕಿವಿವರಗೆ ತೆಗೆದಿಚ್ಚೊಡವನಂದು ಕೈ |
 ನೆಡದೆ ಕಣ್ಣಾತ್ಮಜಂ ವಾಮಾತ್ಮಪ್ರಮೋಗಮೂಳವಂ ತಂದೊಡನು ||೧೪||

ಹವ್ಯವಾಹಾಶ್ವಮಂ ವರ್ವಾಶ್ವದಿಂ ಗೆಲು
 ಸನ್ಯಮೇಘಾಶ್ವಮಂ ಕರ್ಣಜಂ ನೂಡೆ ವಾ |
 ಯವ್ಯಾಶ್ವದಿಂ ಬಂಕೈದವಂ ತಿವಿವಾಶ್ವಮಂ ಚೋಡಿಸಲ್ಪಿತನು |
 ರವ್ಯಾಶ್ವದಿಂ ಪೈಸಿ ಕೈಲಾಶ್ವಮಂ ತುಡಲ್ |
 ಧ್ಯಕುಲಿಶಾಶ್ವದಿಂ ಮುರಿವಾ ಸ್ವಕುಲನು |
 ನೃಪಾಳದಶ್ವಮಂ ತೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಗರುಡಾಶ್ವದಿಂವನಂ ಬಿಡಿಸಿದನು ||೧೫||

ಮೂತುರೇ ತರುಣ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರತೀಕಾರಃ ,
 ಜಾತುರ್ಯಮುಂಟಲಾ ನಿನ್ನೊಳದು ಲೇಸು ಗೆ |
 ಲ್ವಾತುರಮದೇಕೆ ನಿನಗೆನುತವಂ ಕೈದೋರಿಸಲ್ಪಣೆಗಳಾಗಸದೊಳು ||
 ಸೇತುಗಟ್ಟಿದ ಮೊಲಿಟ್ಟಣಿಸುತಿರಲಾಗ ವೃಷ |
 ಕೇತು ತರಿದೊಟ್ಟುತಿರಲವರಿವರೆಡೆಯೊಳ |
 ಡ್ವಾತು ನಿಂದುದು ಬೆಳೆದು ಚಿನಕಡಿದ ಶರಗಿರಿಯದೇನೆಂಬೆನವ್ವ ತ
 ವನು ||೨೮

ಅವರಿವರಿಸುಗೆಯೊಳ್ಳುಡಲಾಕೃತಿಯೊಳೊ |
 ನ್ನುವ ಕಾಮುಕಂಗಳುದಯಾಸ್ತಮಯಮಪ್ಪ ಶಶಿ |
 ರವಿಬಿಂಬದಾಯತದೊಲಿರೆ ನಡುವಣಂಬುಗತ್ತನ್ನರೀಚಿಗಳಂತಿರೆ ||
 ಅವಯವವ ಗಾಯದೊಳುಗುವ ರಕ್ತಧಾರಗ |
 ಧ್ರುವ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿಡಿದ ತೆರದಿಂವೆ ಕಂಗಳೊಳಸೆ |
 ಭುವನದೊಳ್ಳೊಸತಾಯ್ತು ಸಂಗರಂ ಸಂಧ್ಯಾಗಮವನಂದು ಸೂಚಿ
 ಶಂತಿ ||೨೯

ಎಚ್ಚು ಕೈಗೆಡದಾ ನೈವಾಲನಾ ಕಣಿಗಳಂ |
 ಕೊಚ್ಚಿ ಬೇಸರನೀ ವೃಷಧ್ವಜಂ ಬಳಿಕದಕೆ |
 ಮೆಚ್ಚಿ ಕೇಳ್ವಂ ಯೌವನಾಶ್ವನೇಲೆ ಬಾಲ ನೀಂ ವಸುಳೆಯಾಗಿದೊಡೀನು ||
 ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಭಟನಪ್ಪೆ ನಿನ್ನ ವಡೆದವನಾವ |
 ನೆಚ್ಚರಿಸು ನಿಮ್ಮ ಮುತ್ತುಯ್ಯನಾರೆನುತೆ ತಗೆ |
 ದೆಚ್ಚೊಡಾತನ ಕೋಲ್ಗಳಂ ಕಡಿದು ನಸುನಗುತೆ ಕರ್ಣಸುತಸಂತಂ

ಪುಯ್ಯಲೊಲ್ಲಂದಳವುದೋರುತಿವಾರಗ ನಿ |
 ಮೃಯ್ಯ ಮುತ್ತುಯ್ಯನಾರೆಂದು ತನ್ನಂ ಕೇಳ್ವೆ |
 ಕಯ್ಯರಿದು ಕಾಣಬೇಡವೆ ಕರ್ಣಕಮಲಹಿತಕರವರನುಸರಿಸುತೆ ||
 ಪುಯ್ಯಲೆಳಸಿದ ವಿರೋಧಿಯ ಕಿವಿಗೆ ವಿರೂಪತಂ |
 ಗೆಯ್ಯಬೇಕಲ್ಲದೆಲೆ ಮರುಳೆ ಕೋವಿದನಾದೊ |
 ಡೊಯ್ಯನೆ ವರೋಕ್ಷದೊಳ್ಳಿದುಕೊಳ್ಳಾಕೆನುತೆ ವೃಷಕೇತು ಕಿಗೇಡಿ
 ಜ್ಞಾನು ||೩೦

ಅವ್ರತಮನಪ್ಪೆ ಬಾಲಕ ಲೇಸು ಲೇಸು ಬಾ ।
 ಣಪ್ರಯೋಗಂಗಳೆನುತೊಂದು ಕಣಿವೂಡಿ ಕ ।
 ಣಪ್ರದೇಶಕೆ ತೆಗೆದವಂ ಬಿಡಲ್ಕುವನುರವನುಗಿಯೆ ಪೈವುರೆದು ಕೂಡೆ ।
 ಸವ್ರಾಣಿಸ-ತೆ ಕೆರಳ್ವಿನ್ನು ನೋಡೀ ಸಾಯ ।
 ಕವ್ರಭಾವವನೆನುತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗುಗುಳ್ಳ ಕನ ।
 ಕವ್ರಭಿಯೊಳೆಸೆವ ಸರಳಂ ತೊಟ್ಟು ಕೆನ್ನೆಗೆದಾರ್ಪಜ್ಞನಾ ನ್ಮನನನು-೪೨॥

ಏನೆಂಬೆನರಸ ಕರ್ಣಜನ ಬಾಣದ ಘಾತ ।
 ಕಾ ನರೇಂದ್ರಂ ಕರದ ಚಾವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೂ ।
 ಛಾನ್ದುಗತನಾಗಲಾತನ ಬಲಂ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಂದಿವನ ಮೇಲೆ ಕಪಿವಿಃ॥
 ಆನೆಯಂ ಪೊಯ್ದೆಳೆವ ಸಿಂಗಮಂ ಮುತ್ತುವ ಮೃ ।
 ಗುಣೇಕವಂ ಕಂದೆಬಂದೆನುತೆ ತ ಕುಕಿದನ ।
 ನೂನಶರಜಾಲಮಂ ಕರತುರಗಧದದಾತಿಗಳ ಸಂದಣಿ ದನೆಯಲು-೪೩॥

ತರಿತರದು ಕತ್ತರಿಸಿ ಚುಕ್ಕೆ ನಟ್ಟುಚ್ಚಳಿಸಿ ।
 ಕೊರೆದರೆದು ಕಡಿವಿರಿದು ಬಗಿದ-ಗಿದು ಗಟ್ಟರಿಸಿ ।
 ಪರಿದು ಸೀಳ್ವತ್ತರಿಸಿ ಕೆತ್ತಿ ಬಂಡಿಸಿ ಬಳಸಿ ತಿವಿದಿಕ್ಕಿ ಕೊಯ್ತು ಪೊಯ್ತು॥
 ಎರಿಗಿ ಕವಿದಿಡೆಡೊತ್ತಿ ಕದುಕಿ ಕೀಲಿಸಿ ಕೀಲಿ ।
 ತುರುಗಿ ತುಂಡಿಸಿ ತುಳುಕಿ ಪಾಂಟಿ ಮರುಪೊನೆಗೊಂಡು ।
 ಗೆರೆ ಪೊರಲ್ವೆದುವರಿ ಚತುರ್ಬಲವನೆಲ್ಲಮಂ ಕರ್ಣ ಜನಿಸುವ ಕಣಿಗಳು-೪೪॥

ತಲೆ ಬೀಳಲಟ್ಟಿಗಲ್ವಾದುವು ಮೇಣಿಟ್ಟೆ ।
 ನಲಕುರುಕೆ ತಲೆಗೆಡೆದ್ದಡಿದುವು ಕೈದುಗಳ ।
 ನಲುಗಿದುವು ಬಂಡಿಸಿದ ತೋಳ್ಳುಕುರೆ ಕಡಿದ ಕಾಲ್ಗುಳ್ಳುಂದಕಡಿಯಿಟ್ಟುಪ್ಪೆ॥
 ಕಲಿತನಮುವೆಂತೊ ಪಟ್ಟುಭಟರಳವಿಗೊಟ್ಟುಗಿ ।
 ಸಲೆ ಸರಸ ಸಾರವಿಂ ವಡಿಯುತಿದರು ಸಮು ।
 ಜ್ವಲದೀಪದೆಡೆಗೆ ಮುಗ್ಗುವ ಪತಂಗಪ್ರಸರಮೆನೆ ವೃಷಧ್ವಜನಿಡಿ
 ರೋಳು॥೪೫॥

ಕಡಿಕಡಿದು ಬದ್ದ ಕೈಕಾಲ್ಗುಂ ತೋಳ್ಗುಂ ।
 ಪೊದೆಗೆಡೆದ ಹೇರೊಡಲ ಸೀಳ್ಗುಂ ಪೋಳ್ಗುಂ ।
 ಮಡಿಮಡಿದುರುಳ್ಳ ಕಟ್ಟುಳ್ಳುಂ ಪಾಳ್ಗುಂದೊಡೆದ ತಲೆವೋಳ್ಗುಂದೆ ।

ಕಡು ಭಯಂಕರಮಾಗಲಾರಣದ ಮಾರಣದ ।

ನಡುವೆ ಕಲ್ಪಂತಭೈರವನಂತೆ ಜವನಂತಿ ।

ಕಡು ಮುಳಿದವನ ಕಾಣತವೆ ಬಿಟ್ಟು ಸಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಸರಿದರೆಣ್ಣೆಸಗೆ
ಭಟರು ||೪೬||

ಮೈಮರಿದ ಭೂಪನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಟುಭಟರುಳದೆ ।

ವೈ ಮಹಾದೇವನುತೆ ಸರಿದರೆಣ್ಣೆಸಗೆವಂ ।

ಕೈಮಾಡಲೊರ್ವರಂ ಕಾಣದೆ ಬಳಲ್ವ ರಿಪು ಜೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ॥

ವೈಮನಸ್ಯದೊಳಕಟ ತಪ್ಪಿತೆ ರಣಾಟೋಪ ।

ವೈಮೋಗಂ ಬಲ್ಲನೆನುತವನೆಡೆಗೆ ಬಂದಿದೇ ।

ನೈ ಮೂರ್ಛೆ ನಿನಗೆ ನಲ್ಲುಡಿಯದಿರಲೊಯ್ಯನಾ ಸ್ವಪನುಸಿರನಾಶೈ
ದಸು ||೪೭||

ಸತ್ಯಮೆನಗುಂಟಾದೊಡಾಂ ಧೀರನಾದೊಡಾ ।

ದಿತ್ಯಂಗಿ ಪೌತ್ರನಾದೊಡೆ ತನ್ನ ತಾತಂಗ ।

ವತ್ಯ ನಾನಾದೊಡೀ ನೃಪತಿ ಜೀವಿಸಲೆನುತೆ ಕರ್ಣಜಂ ಸಗೆ ಮಾಡುವ ॥

ಕೃತ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಖೀಶನ ಬಳಲೈಗಾ ।

ಚಿತ್ಯಮಾದುಪಚಾರದಿಂದೆ ಸಮರಶ್ರಮ ಪ ।

ರಿತ್ಯಾಗಮಪ್ಪಂತೆ ಸಂತೈಸುತಿರಲಾ ಧರಾಧಿಪಂ ಮೈಮುರಿದನು ||೪೮||

ಅರಸ ಕೇಳಾ ಯೌವನಾಶ್ವನಿಂತಾಗ ಮೈ ।

ಮುರಿದು ಕಣ್ಣೆರೆವನಿತರೊಳಗಾತನರಿಯದಂ ।

ತಿರೆ ಕರ್ಣಸಂಭವಂ ಮುನ್ನ ತಾನಿದರ್ ಪ್ರದೇಶಕೈತಂದವು ಸಿದು ॥

ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕವನೊದರಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಬಾಣಮಂ ।

ತಿರುಪುತಾರ್ದಿಸುವ ತೆರದಿಂ ಬರಿದೆ ಮುಳಿಸಿನು ।

ಬ್ಬರಮಂ ನೆಗಳ್ಳಿ ತನ್ನಾಳ್ತನದ ಬಿಂಕಮಂ ಕಾಣಿಸಿದನೇವೇಳ್ವನು ||೪೯||

ಕೂಡೆ ಕಣ್ಣೆರೆದೆದ್ದು ಜೇತರಿಸಿ ದೆಸುಗಳಂ ।

ನೋಡಿ ತನ್ನವರೊರ್ವರಂ ಕಾಣದಿರೆ ಕೈ ।

ಮಾಡದೆ ವೃಥಾಟೋಪಮಂ ನೆಗಳ್ಳುವ ವಿರೋಧಿಯ ವಿಕ್ರಮವನ ಕಂಡು

ಮೂಡಿದ ವಿರಕ್ತಿಯಿಂ ನಾಚಿ ಮನದೊಳ್ವಂತ ।

ಪಾಡಿವನೊಳಿನ್ನು ಸಲ್ಲದು ತನಗೆ ಕಾರುಣ್ಯ ।

ಕೇಡಾದ ಬಳಿಕದೇತಕೆ ಸಮರವೆನುತವಂ ಕರ್ಣಜಂಗಿತೆಂದನು ||೫೦||

ಮೂಲೋಕ್ತದೊತ್ತನಗೆ ಸಮರಾದ ಮೇದಿನೀ ।
 ವಾಲರಂ ಸುಭಟರಂ ಕಾಣೆನೆಂದಾನಿತ್ತು ।
 ಕಾಲಮಂ ಬೆರೆತಿದೇನೆನ್ನುವಂ ಗೆಲ್ಪು ನೀನತಿಬಲನೆನಿಸಿಕೊಂಡೆಲಾ ॥
 ಬಾಲ ನೀನಾರವಂ ನಿನ್ನ ವೆಸರೇನಿಳಿಗೆ ।
 ಮೇಲೆನಿಸುಪೇ ಹಯಂ ನಿನಗದೇತಕೆ ನಿನ್ನ ।
 ಲೀಲಕಾಂ ಮಾರುವೋದಂ ಕಾದಲೊಲ್ಲನಿನ್ನುಸಿರೆಂದೊಡಂತೆಂದನು ॥೫೧॥

ಅದೊಡ್ಡ ಜಗಕೆ ಲೋಚನನೆನಿಸಿ ನಭದೊಳಿಸೆ ।
 ವಾದಿತ್ಯನಿಂದೊಗೆದ ಕರ್ಣನಂ ಕೇಳ್ದರಿತೆ ।
 ಯಾದೊಡಾತನ ಸುತಂ ವೆಸರೇನಿಗೆ ವೃಷಕೇತುಪಿಂದು ನರಲೀಲೆಗಾಗಿ ।
 ಯಾವವರ್ಗರಸಾದ ಕೃಷ್ಣಂ ಭರತಕುಲದ ।
 ದೊಡ್ಡರ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಂ ಮುಖಂಗೈಸ ।
 ಲೀಲವ್ಯದಯಕೆ ಭೀಮನನಟ್ಟಿಲವನೊಡನೆ ಬಂದೆಸೆದು ದವನೆಂದನು ॥೫೨॥

ಎಂದೊಡಲೆ ಕುವರ ನೀನಿನ್ನಿಗಂ ತನ್ನೊಡಂ ।
 ತೆಂದುದಿಲ್ಲಕಟೆ ಧರ್ಮದ ರೂಪು ತನೀತ ।
 ನೆಂದೆಂಬರಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಮುನೀಪತಿಯನವನಿಂ ಮುಖಂಗೈಸಿದಪನೆ ॥
 ಇಂದಿರಾವಲ್ಲಭನ ಪದಕೆ ನಮ್ಮಿ ದಯವ ।
 ನೊಂದನೊದ್ವರೆ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವುಂ ತಾನೆ ।
 ತಂದು ದಂದವರ್ತಿಸುವನೆನ್ನಿ ಭೀಮನಂ ತೋರಿದನಾ ಭೂಪನು ॥೫೩॥

ಎನಲಚ್ಚುತನ ದದಕೆ ಸರ್ವಸ್ವವೊಪ್ಪಿಸುವ ।
 ಮನಮುನೀನಾವನಾತಂಗೆ ಪಾಂಡವರೊಳೆರ ।
 ಏನಿತ್ತಿಮಾ ವಾರ್ಧಿವರ ಸಖ್ಯಮಾವಂಗೆ ಮೊರೆವುದಾತಂಗೆ ಹರಿಯು ॥
 ಮುನಿಸ್ತಮುದರಿಂದೆ ಭೀಮನಂ ಕಾಣ್ಪುದೀ ।
 ಗಮನಯಂ ನಿನಗಿಂದು ಕರ್ಣಜಂ ನುಡಿದೊಡಾ ।
 ಜನಸನುಕ್ಲವದೊಳವಡಿಸುವಂ ತನ್ನ ಮಣಿರಥವನಿವರವೈದಲು ॥೫೪॥

ಮಾನವಾರ್ಧಿರ ಕೇಳ್ದಕ ವೃಷಕೇತು ಸು ।
 ಮ್ಯಾನದಿಂದಾ ಯವನಾಶ್ವಭೂಪತಿಗೆ ಪವ ।
 ಮಾನಸುತನಂ ಕಾಣಿಸುವೆನೆಂಬ ತನಕದಿಂದಾತನ ವರೂಥದೊಳಗೆ ॥

ಮಾನದಿಂದಡರ್ಪವಂವೆರಸಿ ನಡೆತರತೀರಿ ವಿ ।

ಮಾನದಿಂ ನೋಡುವನಿಮಿಷನಿಕರಮೀತನ ಸ ।

ಮಾನದವರಿಲ್ಲೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾಗಸದೊಳರಲ ಸರಿಯಂ ಕರೆದನು ||೫೫||

ಅನ್ನೆಗಂ ಭದ್ರಾವತೀಶ್ವರನ ಸುತನ ಸೈ ।

ನೈನ್ನಡೆದು ಬಂದಾ ವೃಕೋದರನ ಮುತ್ತಿದೊಡ ।

ವನ್ನಿಜ ಗದಾದಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ದಿಂಡಗಿಡಪಿದೊಡಾ ನೈವಾಲಸೂನು ॥

ತನ್ನ ನಾಹಸದೊಳನಿಲಜನ ಕೋವಾಟೋಪ ।

ಮನ್ನಿಲಿಸಿ ಕಾದುತಿರಲಾ ಸಮಯಕೆವರೊಂದೆ ।

ರನ್ನದೇರೋಳಗಿರ್ವರುಂ ಬರುತಿರಲ್ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರವರತ್ತಲು ||೫೬||

ಪವಮಾನನಂದನಸುವೇಗದನೈಯ್ಯನೈಯ್ಯಮಾ ।

ಹವದ ಬೇಳಂಬಮಂ ಮರೆದೊಂದೆ ಮೊಂದೇರೊ ।

ಳವರಿರ್ವರುಂ ಬರಲ್ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ನಿಂದರನಿತರೋತ್ತಲು .

ರವಿಸುತನ ಸೂನು ಕಲಿ ಯೌವನಾಶ್ವಂಗೆ ಪಾಂ ।

ಡವರಾಯನನುಜನಂ ತೋರಿಸಿದೊಡಾ ವರೂ ।

ಥವನಿಳಿದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಭೂವರಂ ತನ್ನ ತನುಸಂಭವಂಗಿತೆಂದನು ||೫೭||

ತನಯ ದಿವ್ಯಾಶ್ವಮಂ ಪಿಡಿದರಿವರೆಂಬ ಮನ ।

ದನುತಾವಮಂ ಬಿಡು ಸರೋಜಾಂಬಕಂ ಪಾಂಡು ।

ಜನಪನಂದನಯುಧಿಷ್ಟಿರನರೇಶ್ವರನ ಮುಖಕೆಂದು ನಮ್ಮಿ ಕಂಡುರೆಗೆ ॥

ಅನಿಲಸುತನಂ ಕಳುಹಿದೊಡೆ ಬಂದನಾತಂಗೆ ।

ವಿನಯದಿಂದೆಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕುಡುವೆವಿ ।

ನ್ನನುವರವದೇಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲವಂ ಶರಧನುವನಿರಿಸಿ ಪಿತನಂ ನಾರ್ಪನು ||೫೮||

ಬಳಿಕ ತನುಜಾತನಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾ ನೃಪಂ

ಸಳನಸುತನ ಮಗನೊಡನೆ ಬಂದನಿಲಜನ

ಬಳಿನಾರ್ದು ಕಾಲ್ಲೆರಗಲವನೀ ವೃಷಧ್ವಜನ ಮೊಗನೋಡುತನುಂ ರಿಸಿ

ಎಳನಗೆಯೊಳಾತನಿವನೀಗಳೇ ಮೇದಿನೀ ।

ತಳಕರಸೆನಿಪ ಯೌವನಾಶ್ವನೀತಂಗೆ ಮೈ ।

ನೆಳಲಿನಿಪ ಕುವರಂ ಸುವೇಗನೆಂಬವನೀತನೈನುತೆ ಮಣಿದಂ ಪದ

ಇವರಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿದರ್ಶನಲಂವಟಿತ್ವದಿಂ ।

ದವನಿಸತಿಕುಲಶಿರೋಮಣಿಯನಿಪ ಧರ್ಮಸಂ ।

ಭವನಡಿಯನೋಛೈಸಲೆಂದು ನಿನ್ನಂ ಕಾಣಲೋಸುಗಂ ಬಂದರೆಂದು ॥

ಪವನಜಂಗಾ ವೃಷಧ್ವಜನೊರೆದೊಡಾತನು ॥

ತ್ಸವದೊಳಾ ಭೂಪಾಲನಂ ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸು ।

ತನನ ತನುಜಾತನಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಲಾ ನೃಪಂ ಬಕಪೈರಿಗಿಂತಂದನು ॥೬೦॥

ಎಲೆ ವೃಕೋದರ ಬಾಹುಬಲಮುಳ್ಳ ವೀರರುಂ ।

ಪಲಬರುಂಟೆಳೆಯೊಳವರಂ ಕಂಡು ಬಲ್ಲಿನಾಂ ।

ಕಲಹದೊಕ್ಕಲಿತವಂ ಮೈಮರೆದೊಡಿರಿವರಲ್ಲವೆ ವಗೆಯ ಪೊರೆಗೆ ಬಂದು ॥

ಅಲಸಿದನಿಪಂ ಧುರದೊಳೆಂದವನನುಪಚರಿಸಿ ।

ಸಲಹಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾರ್ಮಹೀತಳದೊಳೇ ।

ಕಲಿವೃಷಧ್ವಜನಲ್ಲದಮರ-ದಾನವ-ಮಾನವರೊಳೊಗೆದ ಪಟುಭಟೆ

ರೊಳು ॥೬೧॥

ಅವನ ವಿನೋದಮಾತ್ರದೊಳೇ ಸಮಸ್ತಭುವ ।

ನಾನಳಿಗಳಾಗಿ ಬಾಳ್ವಳಿವುವಾ ವಿಭು ನಿಮ್ಮ ।

ಸೇವೆಯಾಳ್ಗಡ ನಾನದೇಸರವನೆಂದೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಾಹಸವನೆಸಗಿ ॥

ಈ ವಾಜಿಯಂ ಪಿಡಿದಿರಕಟೆ ತಪ್ಪಿದಿರಿ ಲ ।

ಕ್ಷೀವರನ ಕಿಂಕರಗೀಯವನೆ ತಾನೆನ್ನ ।

ಜೀವನುಂ ಸವ-ರದೊಳ್ವಾದುಳಪಿಪಂ ಕರ್ಣತನಯನದನೇವೇಳ್ವೆನು ॥೬೨॥

ಈ ವೃಷಧ್ವಜನಿಂದು ಸಮರದೊಳ್ವಾಯದೊಡೆ ।

ಯಾ ವೃಥಾಕ್ರತಮಾಗಿ ಪೋಗುತಿರ್ದುದು ಜನ್ಮ ।

ಮಾವೃತಸಮಸ್ತಯಾದವನಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನರಲೀಲೆಯಂ ನಟಿಸುವ ॥

ಪ್ರೀವೃತ್ತಕುಚಕುಂಕುಮಾಂಕನಂ ಕಂಡವೆನ ।

ಲಾ ವೃಕೋದರ ನೀವು ಮಾಡಿದುಪಕಾರಕಬ ।

ಲಾವೃಂದಸಹಿತ ಬಂದೆನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಹರಿಗರ್ಪಿಸುವೆನೆಂದನು ॥೬೩॥

ಎಂದೊಡರಸಂಗಿ ಸೋದರರಾವು ನಾಲ್ವರುಂ ।

ಏಂದುವರೆಗಿನ್ನು ನೀಂ ಸಹಿತ್ಯೆವರಾದೆವಿದ ।

ಒಂದೆ ಹರಿವರ್ಶನಮಸಾಧ್ಯಮುಪ್ಪುವೆ ನಿನಗೆ ಧರ್ಮಜನ ವರಮುಖವನು ॥

ನಿಂದು ಮಾಡಿಸುವ ಭಾರಕನಸುರಹರನಾ ಮು ।
ಕುಂದನಂ ಕಾಣ್ಬುದುಳ್ಳೊಡೆ ತನ್ನ ಕೂಡೆ ನೀಂ ।
ಬಂದು ನೇವಿವುದೆನಲ್ಪಾರುತಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದಾ ಭೂಪಸಂತೆಂದನು ॥೬೪॥

ಅಹುದು ನೀನೆಂದುದಂ ಮೀರೆನೆನ್ನಾವುಗದೆ ।
ಬಹಿರಂಗದಿಂ ತೆರಳ್ವುದು ನೀತಿಯಲ್ಲಿನ್ನೊ ।
ಳಹ ನೇವೆಯಂ ಪುರದೊಳೊಂದೆರಡುದಿವಸಂಗಳಿದು ಕೈಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ॥
ಬಹುವಸ್ತುಚಯಸಹಿತ ಪಡೆವೆರಸಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ।
ಬಹನೆನ್ನನೊಡಗೊಂಪು ಮುದದಿ ಮೋಪಂತನು ।
ಗ್ರಹಿಸೆಂದವಂ ಬೇಡಿಕೊಳಲೊಪ್ಪಿದಂ ಕೀಚಕಾಂತಕಂ ಸಂತಸದೊಳು ॥೬೫॥

ತರಿಸಿ ಕೋಲ್ಪಿಡಿದ ಹಯಮಂ ಸುವೇಗನ ವರದೊ ।
ಳರಿಸಿ ಬಳಿಕನಿಲಜಂ ಹೈಡೆಂಬಿಕರ್ಣಜ ।
ವೇರಸಿ ಭದ್ರವತಿಗೆ ಬರಲಾ ನೃಪಂ ಪೊಳಲ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಮೇಣಿವರನು ॥
ಅರಸಿಯರ ಗಡಣದೊಳದಿಗೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಾ ।
ದರಿಸಿ ದಿವಸತ್ರಯಂ ತಡೆದೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿಯಂ ।
ಕರೆಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಭಾರಮಂ ಮೊರಿಸಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆದಲನುವಾವನು ॥೬೬॥

ತೀವರ್ಧ ನಿಖಿಳ ಭಂಡಾರಮಂ ತೆಗಿಸಿ ನಾ ।
ನಾವಸ್ತುನಿಚಯಮಂ ಪೇರಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಸೇ ।
ನಾನಿತತಿಸಹಿತಾ ಹಯಂ ಸಹಿತ ಸುತ-ಸಹೋದರ-ಬಂಧುವರ್ಗ-ಸಹಿತ ॥
ಆ ವಸುಮತೀವಲ್ಲಭಂ ಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬ ।
ದೇವಿ ಸಹಿತಗಣಿತವಧೂಜಾಲ ಸಹಿತ ಭ ।
ದ್ರಾವತಿಯ ಪುರಜನಂ ಸಹಿತ ಮೊರಮಟ್ಟನೊಲವಿಂ ಫೀಮಸೇನನೊ
ಡನೆ ॥೬೭॥

ಎಲ್ಲರಂ ಮೊರಮಟ್ಟ ಬಳಿಕಾ ನೃಪಂ ರಮಾ ।
ವಲ್ಲಭನ ದರ್ಶನಕೆ ಮಾತೆಯಂ ಕರೆಯಲವ ।
ಳೊಲ್ಲೆನಾನಿಲ್ಲಿರದೊಡೀ ಬದುಕ ನೋಡುವವರಾರೆಂದು ಚಂಡಿಗೊಳಲು ॥
ಫುಲ್ಲನಾಭಂಗೆ ಸರ್ವಸ್ವಮೊಪ್ಪಿಸುವೊಡಿನ ।
ಳಿಲ್ಲದಿರಬಾರದೆಂದಾಕೆಯಂ ಬಲ್ಲಿನಿಂ ।
ನಿಲ್ಲದಂದಳವನೇರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮಾರುತಿಯೊಡನೆ ಪಯಣಕನುವಾವನು ॥೬೮॥

ಪಟ್ಟಣದೊಳಾರುವುಳ್ಳೆನಿಸಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಪೂರ ।
 ಮುಟ್ಟುವವಿಕೆ ವ್ರಜಗಳೆವರ ನಡೆಸಲ್ ದಿನಂ ।
 ತಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣದನ್ನಗಂ ಧರ್ಮಜಂಗೀ ವಾಜ್ಯಕಾರ್ಯದನುವು ॥
 ಮುಟ್ಟಿಸದಿರಲ್ಕಾರದಿಂದಾ ಮಹೀಶ್ವರನು ।
 ಬಟ್ಟಗಾವಳ್ಳೆ ಕರ್ಣಜ ಮೇಘನಾದರಂ ।
 ಕೊಟ್ಟು ನಿಂದಳ್ಳೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಭೀಮಸೇನಂ ಪೊಕ್ಕನಿಭವೃಂದಿಯನು ॥೨೯॥

ಸುತಪಸಂತಾಗಮವನೆಚ್ಚುನ ಮಲಯಮಾ ।
 ಸುತನುಪವನಸ್ಥಳವೆ ಸುಳಿವಂತೆ ಪವನಜಂ ।
 ಸ್ತುತಿಪನಾಸ್ತಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕರಸನಂ ಕಂಡು ಪಾದವಲ್ಲವಕೆರಗಲಂ ॥
 ಆತಿಶಯಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತೆಗೆದು ಬಗೆಯಷ್ಟೆ ರಸಂ ।
 ಸುತಜ-ಹೃದಿಂಬಗವದಳ್ಳೆ ನೀ ಪೋದ ಸಂ ।
 ಗತಿಯದೆಂತೈ ನಿಸ್ಸ ಭಾಸಗಂ ಬಿಲ್ಲಲಾ ತುರಗಗಿಷಯದೊಳೆಂದನು ॥೩೦॥

ಎನಲವನಿಪತಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಪಪಮಾನ ।
 ತನಯನಲ್ಲಿಂದೆ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ನಡೆದುದಂ ।
 ವಿನುತ ಹಯರತ್ನನುಂ ನಿದಿದುದು ಮುಂಕೊಂಡ ಸೇನೆಯಂ ಸದೆಬ
 ಡಿದುದು ।
 ಅನುವರಪೂಜಿತನಂ ಜಡಿದುದು ಬಂಕವಂ ।
 ತನಗೆರಗಿ ನಂದಿದುದು ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವನುಂ ।
 ವನುಜಾಂಗೀಯಲ್ಪದುವಿಕೆವರೆ ಪೃಥ್ವಿ ಕರ್ಣಜರೊಡನೆ ಬಂದುವನು ॥೩೧॥

ಕೇಳಿ ನೃಪನುತ್ಸವಪೂಜನಂ ತಕ್ಕೈಸಿ ।
 ಬೀಳಕೊಡಲರಸಿಯವ ತಂಡವಾರತಿಗಳ ನಿ ।
 ವಾಳಗಲ ಸಡಗರದೊಳವನನೆಗೆ ಬಂದು ಪಾಂಚಾಲಿಗೀ ಸಂಗತಿಯನು ॥
 ಹೇಳಿ ಮುರಹರನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದಾ ನಿಜ ।
 ಭಾಳವಂ ಚರಣದೊಳ್ಳಿಚಿ ತವ್ರಯ ವಿಜಯ ।
 ದೇವಗಿಯನೊಳೆಂದವೆ ಮುನ್ನಿವನುತನಂ ವನಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀರನು ೩೨

ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತ.

ಈತನು ವೀರಶೈವ ಕವಿಯು. ಇವನು ವಿಜಯನಗರದ ಹಿರಿಯ ಮಠದ ವಹಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ವೀರಶೈವ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಸುವ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಮಗಳೆಯ ಮಲ್ಲೇಶನ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಇವನ ಗುರುವು ಸಿದ್ಧವೀರೇಶನು. ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ ಈತನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕೆ. ಶ. ೧೫೮೫ ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವೆಂತೆ ಕವಿಯು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿರುವನು.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭಾಗವು ಧಾರವಾಡ ತಿಂಗಳಾಯಿತ ಪದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಾಙ್ಮಯ ರಾಜೆಯವರು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದ ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣದ ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ೧೩ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರುದ್ರಪಡಿಸಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿರುವರು.

ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂ.

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ತಾರಕಾತ್ಮಜರಲೆಗೆ ಕಗ್ಗಟ್ಟು ಸುರರದೆ |
ಮಾರಾಂಗತುಳ ಪಶುಪತಿ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟೆ |
ಕ್ರೂರ ಬಳದಂ ಕೊಟ್ಟನೆಂದೀಶ್ವರಂ ತ್ರಿಪುರಕೈದಿ
ಪಾಳೆಯಮೀದನು ||

ಶ್ವರವಸನಕರ ಕಾಮಹರ ಪರಮಸುರನದೀ |
ಧರ ಕೃಪಾಕರ ದಿವಾಕರಕೋಟಿವರತೇಜ |
ನರವಿಪುಳತರಸ್ತ್ರವರವರವ ಹರ ಮಹೇಶ್ವರ ಮರುಳಖಳಸಂಹರ ||
ಮೂರಹರಸರೋಜಜಾಮರವರಾನತದಿವ್ಯ |
ಚರಣ ಘನತರಪುಣ್ಯಕರಣ ವ್ಯಾಘ್ರಾಜಿನಾ |
ವರಣ ನತಸಂಕುಲೋದ್ಧರಣ ಸರ್ವಪ್ರಜಾಭರಣ ಸಲಹಾನತರನು ||೧||

ಸನ್ನತಗುಣಾಗ್ರಣಿಯೆ ಸಕಲಧರ್ಮದ ಬಿಣಿಯೆ |
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ ದುಷ್ಕೃತನಾಶ ಪೇಳ್ವದಿನ |
ಗಿನ್ನು ತಾರಕನ ಸುತರಾ ಗುಹೆಯೊಳಡಗಿದುರ್ ಬಳಕಲೇನಾದರೆನಲು ||
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಶಿವ |
ನುನ್ನತ ಕಥಾವೃತ್ತದ ಸುಗ್ಗಿಯಂ ಶೌರ್ಯಸಂ |
ಪನ್ನನೆಂದಿನಿಹ ಪಣ್ಣುಖಿನಿದೆ ತಾರಕಂ ಮಡಿದೆ ಸಮಾನಂತರದೊಳು ||೨||

ತಲೆದಡಹಿದಳು ಭರಾವನತೆ ಲೋಕದ ಜನರ |
ನಲಿದರ ಸಮಸ್ತದೇವಪ್ರತತಿ ದುಂದುಭಿಯ |
ಮೊಳಗಿನಿಂ ಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ನಗರಂಗಳ ||
ಸಲೆ ಮೊಕ್ಕು ಸುಬದಿನಿರುತಿರೆ ತಾರಕಾತ್ಮಜರ |
ಕಲಿತಾರಕಾಕ್ಷ ಕನಾಲಾಕ್ಷ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ |
ಗಣಿವ್ವ ಮಲಜನಪರೀ ಮೂವರುಂ ಗಿರಿಗುಹಾಂತರದೊಳಡಗಿದರು ||೩||

ನೂಕಿದರ್ ಖಳರಿಂತು ಬಹುಕಾಲಮಂ ಗುಹಾ |
 ನೀಕದೊಳ್ ಭೇದದಿಂ ಮೇಣೊಂದು ದಿವಸ ಚಿಂ |
 ತಾಕುಳಿತಮಾನಸರ್ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾವೆ ನೆನೆದಾಲೋಚನಂ ಗೈವೃತೆ ||
 ನಾಕೆನ್ನು ಚಿಂತೆ ನಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ವರವಿತ್ತ |
 ಕೋಕನದರ್ಭನಂ ಕುರಿತು ತಪವಂ ಮಾಡಿ |
 ಬೇಕಾದ ವರಗಳಂ ವಡೆದು ದಿವಿಜರ ಬಡಿವೆವೇಕೆ ಸಂರಯವೆಂದರು ||೪||

ಖಳರಿಂತು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕ್ರೂರ ತಪವಂ ಮಾಡಿ |
 ಸುಲಭವಾಗಿದರ್ ವರವಂ ವಡೆವೆವೆಂದಾಗ |
 ತೋಗುವ ತಪೋವನವ ನೋಡುತ್ತೈತರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿತು ವನಮದ
 ರೊಳು ||

ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಕೆಂಜಡೆಯ ಕೃಷ್ಣಜನಾಂಬರದ |
 ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಲೇವನದ ಸರ್ವಾಂಗದು |
 ಜ್ವಲಿಪಕ್ಷಮಾಲಾವಿಭೂಷಿತೋರಸ್ಥಲದ ಮುನಿವರರ್ ಕಣ್ಣೆಸೆದರು ||೫||

ಎಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕೇಳಾ ವನದೊಳೆಸೆವ ತಿಳಿ |
 ಗೊಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿ ತೀರವನಡರಿ |
 ನಳಿನಬಾಂಧವಗಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನದಿಷ್ಟಂಗಳಂ ಜಾನಿಸಿ ||
 ಜಲಜಸಂಭವನ ನಿರ್ಮಳಪೂತಮೂರ್ತಿಯಂ |
 ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೃತ್ಯಮಲದೊಳ್ ಯೋಗಿಸಂ |
 ಕುಲದೊಳಪ್ರತಿಮರೆಂದೆನಿಸಿ ಖಳರಾಗ ತೊಡಗಿದರುಗ್ರತರತಪವನು ||೬||

ಚರಣದುಂಗುಟಮನಿಳೆಗೂರಿ ನಾಸಾಗ್ರದೊಳ |
 ಗರಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿಯನಮಲತರ ತಪೋವೃದ್ಧಿಯಂ |
 ಹುರಿಗೊಳಿಸಿ ಚಿತ್ತಮಂ ಬಲಿದು ನಿಷ್ಕಂಪನಂ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳಗೆ ||
 ಇರದೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನವನುಳಿದುಮತ್ಯುಗ್ರ |
 ತರವಾದ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂ ದುಷ್ಟ ದೈತೇಯರಾ |
 ಚರಿಸುತರೆ ತತ್ತಪೋವಟ್ಟು ಸುಡುತಿರ್ದುದಂದಖಿಳಲೋಕವ ಕ್ಷಣ
 ದೊಳು ||೭||

ಹಾರಿದುದು ಶಿಖರಿ ಶಿಖರಂ ಸಿಡಿದು ನಭಕೆ ಕಾ |
 ವೇರಿದುದು ನಿರ್ಜರಾಂಬುಪ್ರವಾಹಂಗಳುರೆ |
 ಮೀರಿದುದು ಮುನಿಕುಲಂ ತದ್ವನಮನಾಕ್ಷಣಮತಿತ್ತರಿತಗಮನದಿಂದೆ

ಪೀರಿಮದ್ ಭಯಮನಹಿಸಂಕುಲಂ ತವೆ ಕರಿಕು ।
 ಮೋರಿದುದು ನಾನಾಕುಜಪ್ರತಿಯೊಡನೊಡನೆ ।
 ಪೀರಿದುದು ಸಕಲವಿಗಮೃಗಕುಲಂ ತಚ್ಚಿವಿಯನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸು
 ವೆನು ||೮||

ಘುಂಘುಂಘಾನದಿಂ ನಾಗರಂ ಕುದಿಮ ತಳ ।
 ಮಳಲನೆಚ್ಚಿಸೆ ದಿಶಾಗಜರಾಜಿ ತಾಪದಿಂ ।
 ತಲೆಗೊಡಹೆ ತೇಪನ ಫಣಾಮಣಿಗೆ ವಿವಿ ತಾಗಿ ಕಚ್ಚಪನ ಬೆನ್ ಕಾಯಲು ||
 ಜಲರುಹಭವಾಂಡಬಹುವಾರಣಮಂ ತುಡುಕಿ ।
 ಕಲಗಿರಿಗಳಚಲತೆಯನುಳಿದಾ ವಿಧಾತ್ರನುಂ ।
 ಬಳಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟಿಯನೇಸಗುವಂತವಿ-ಲೋಕಮಂ ದಹಿಸುತಿದುರ್ದು ಭರ
 ದೊಳು ||೯||

ಏನೆಂಬಿನಸುರರ ತಪಸ್ತೇಜಮುರೆ ಪೆರ್ಚಿ ।
 ಭಾನುಮಂಡಲಮಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬೇಗದಿಂ ।
 ಭೂ ನಾಗ ನಾಕಲೋಕದ ಜನರ್ಗತಿ ಭಯಂಕರಮಾಗಿ ತೋರುತಿರಲು ||
 ತಾನರಿದನಬ್ಬಸಂಭವನಾಗ ಚಿಂತಯಿಂ ।
 ಜಾನಿಸಿದನೆರ್ದೆಯೊಳಗೆ ಬಳವಿರೊಳಾಂ ಸುಳಿಯೆ ।
 ಶಾನಿ ತಪ್ಪದು ಸುರರ್ಗಾಂ ಪೋಗದಿರಬಾರದೇನ ಮಾಡುವೆನೆಂದನು ||೧೦||

ಕತ್ತಲಿಗೆ ಕಂಠತೆಯನಹಿಗಳ್ಗೆ ಗರಿಗಳಂ ।
 ಮತ್ತ ಹಸ್ತಿಗೆ ಮಹಾಯುದ್ಧವ ಧರಾಧರದ ।
 ಕೊತ್ತಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟೊಡುಳಯುವಾ ಲೋಕಮುಂ ತಾಂ
 ಕೃಪೆಯೊಳು ||

ತತ್ತಾಪಸರ್ಗಿ ನೊಗಮೋರಲವರೇನೆಂದು ||
 ಬಿತ್ತರಿಪರೋ ವಿವನ ಕರುಣಮರೆ ದಿವಿಜರ್ಗಿ ।
 ಮತ್ತಾವ ಭಯವಿಲ್ಲನೆನುತೆ ಬಂದಾಗ ಮಳತಾಪಸರೊಳೆಂಕೆಂದನು ||೧೧||

ಎಲೆ ತಾರಕಾಕ್ಷ ಕಮಲಾಕ್ಷ ವಿಮೃನ್ಮಲಿ ।
 ಬಳಲಿದಿರಿ ಒಹಳ ಕಾಲಂ ನಡೆಮದಿ ತಪಂ ।
 ಸಲೆ ಮಿಚ್ಚಿದಿಂ ನಿನ್ನ ಮನವಭೀಷ್ಟಮದಾವುದಿತ್ತನೆಂ ಪೇಳೆನತ್ತೆ ||

ಬಳಿಕ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಕಂಡರ್ ನಳನಸಂಭವನ |
 ಸುಲಲಿತಮಹಾನೌಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯಂ ಭಾಳತಟೆ |
 ಮಿಳಿತವಿಲಸಿತಕರಾಂಜಲಿಯೊವೈ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ತುತಿಸಿದರ್ ಭಕ್ತಿ
 ಯಿಂದೆ || ೨೨ ||

ಜಯಜಯ ಜನನಕರ್ತೃ ಜಯವಾಕ್ಸತೀಭರ್ತೃ |
 ಜಯಜಯ ಜಗದ್ವಿಢುತ ಜಯ ಲೋಕಪಾವನತ |
 ಜಯಜಯ ಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠ ಜಯ ಸರ್ವ ಜನರಿಸ್ವ ಜಯಜಯ ಹಿರಣ
 ಗರ್ಭ ||

ಜಯಜಯ ಚತುರ್ವದನ ಜಯ ಸಕಲಗುಣಸದನ |
 ಜಯಜಯ ದುರಿತದೂರ ಜಯ ಸುನಿಗಮೋದ್ಧಾರ |
 ಜಯಜಯ ಕೃಪಾಪಾಂಗ ಜಯ ವಿಮಲಸರ್ಪಾಂಗ ಜಯನೇನುತಿಂ
 ಕೆವರು || ೨೩ ||

ಗಗನಾಗ್ರದೊಳ್ ಮುಪ್ಪುರಂಗಳಂ ಮಾಡುವೆವು :
 ಸೊಗಸಾಗಿ ಕನಕಕಲಧೌತಲೋಹಂಗಳಂ |
 ನಗರಮೂರಕ್ಕೊಂದೆ ಕೀಲದಂ ಸುರನರಭುಜಂಗಮರ್ ಕಾಣದಿರಲಿ |
 ಮಿಗೆ ಸುರಸಹಸ್ರವರುಷಕೃಮೊಂದಾಗಲಂ |
 ತಗಲದಂದೊಂದಂಬಿನಿಂದೆಸೆಯಲೀ ಪೇಜ್ಜೆ ||
 ನಗರಮಳಿಗಲ್ಲದೊಡೆ ಸತತಂ ತಿರುಗುತಿರಲೆಂದು ಮುತ್ತಿಂತೆಂದರು || ೨೪ ||

ಖಚರ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರಷ ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸ |
 ಪ್ರಚಯವಿರದೋಲೈಸಲೆಮ್ಮನೆಡಿವಿಡದೆ ಮ |
 ದ್ವಚನಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆಯದಿರಲೀ ಲೋಕಿಗರ್ ನಾಕಿಗರ್ ಭಯ
 ದೊಳು ||

ಉಚಿತವಿದನೇ ಕರುಣಿಸೆನೆ ವಾಗ್ವಧೂವರಂ |
 ವಿಚಲಮಾನಸನಾಗಿ ತಿವಶಿವಾ ಖಲಪೂರ್ವ |
 ರಚಿತಸಂಕಲ್ಪನೇ ತೋರಿದುಪಲಾಯನುತೆ ದನುಜರೊಡನಂತೆಂದನು || ೨೫ ||

ಅಂತೆ ಪುರಮೂರನೇ ರಚಿಸಿ ನಿಮಗಾ ದಿವಿಜ |
 ಸಂತತಿಗಳೋಲಗಂ ಸಮನಿಸಲ್ ತ್ರಿಪುರಂಗ |
 ಳಂ ತವೆ ರಣಾಂಕಣದೊಳಾವನಂ ಬಾಣೈಕದಿಂದೆಸುವನಾಶನಂದೆ ||

ಅಂತವಯದಾಗ ಪೋಗಿಂತ ಕಮಲೋದ್ಭವಂ ।
ತಾಂ ತೇರ್ದನಾಗಸಕ್ತಂಜೆಯನಡರ್ಪ ಖಲ ।
ಋತರಂಗನ ಮಹಾನಂದಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡಾವಂಗೆ ವರವಂದನು ||೧೬||

ಮಸಗಿ ನೀರಸಕುಚಾರಣ್ಯವಂ ಬಿಡದೆ ಭ ।
ಕ್ರಿಸುವ ವನ್ನಿಗೆ ಮರ್ದಪ್ಪಲಮಾಗೆ ಸಿಂದು ಯೋ ।
ಚಿಸುವುದೆನುಂಟು ಮುನ್ನನೆ ತಾರಕಾತ್ಮಜರ್ ಕಮಲಜಂ ವರವೀಯಲು ;
ಪರವಜ್ಜಿದರ್ ಕಾರ್ಯಮಾವುಪ್ಪಿ ತನೆ ಮಯಂ ;
ಗಸಮುಖವಾಸವರ್ ಸೂಚಿಸಲ್ ಕೇಳಿ ನಿ ।
ಮೃಗಸಿದಂ ಪುರಂದರಮನುಕಾರಚುಂಬತವ್ರನಾದತತಿ ಮೆರೆಯಲು ||೧೭||

ಮೊಗರೊಗನ ಮೊಂಗಳೊಂಟ ತಾರಕಾಕ್ಷಂಗೆ ಯುಗ ।
ಯುಗವ ಜೆಯ ಕೋಂಟ ಕಮಲನಯನಂಗೆ ಕಾ ।
ಮೊಗಿನ ಕಾರ್ಜೊನ್ನಿನಮ ಬರಬಿಮ್ಮನ್ನಾಲಿಗೀ ಕ್ರಮದೊಳಾಣ್ಣರಾಗಿ ||
ತಗಣಿತಮಹಾಭವದಿಂದೆ ಸಂಸಗಟಿದೆ ।
ಮಿಗೆ ನೆರವ ಸ್ಪಷ್ಟಂಗಂಟೆ ಸಂಭವದಿಂದೆ ।
ಸೊಗಸು ಬರವಿವ್ವನುಪ್ಪಿಸುವರಕ್ಷೆಗಲ್ಲೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ||೧೮||

ಕರಿಯಂತೆ ಚಾರುವನಮಾಲಾಭಿರಂಜಿತಂ ।
ಕರನಂತ ಭೋಗಿಸಿಕರಾಲಂಕೃತಂ ಸದಾ ।
ಕರಧಿವ್ರಲ್ ಬಾವಣ್ಯಸಂಯುತಂ ಗಿಯಂತೆ ದನುಜಕಾದೂರಾಸ್ತವಂ ||
ಸರಿಕಿಸಲ್ ಮಾರ್ಗಣತಯುಗ್ರತ ಜದಾರ್ತ್ರಯತೆ ।
ನರಮಕಂಠತಯೆನ್ನೊಳ್ಳೆಂದು ಮರವನಿತೆ ।
ವಿರುವ ಕವಿಯವನಾಂತಕನೆ ತಾರಕಾಂಬಕನ ಮೊಂಗಳೊಂಟ ಕಣ್ಣೆ
ಸೆದುದು ||೧೯||

ಜೇಸರಸ ಸಿಚ್ಚಮಾಕಾರವೊಳ್ ತೋಳಲ್ಪವನ ।
ನೇಸರಾಸು ಒಡವೆ ಮಾರಿವಾಗಂಗಳಮುವು ।
ಸೋಸರಿಸವೀಳುವೆನುತುಂಬಿ ತರಹುಸವಾನಮರಂ ಕೆಳೆಗೊಳಲ್ತೆ ||
ಆ ಸುವರ್ಣತಿ ತಿಂದು ತೇಗುವರ್ ಪೋಗಿ ತಾ ।
ನೀ ಸುರದ್ವಿಜರ ಸೇರುವೆನೆಂದು ವಿಧು ಬಂದು ।
ಲೇಸಾಗಿ ಸಿಂದುವಿನೆ ರಜತಕೋಟಾವಳಯ ನಿರ್ಮಿತಪುರಂ 'ಮೆರೆ
ಮದು ||೨೦||

ಪಗಲೋಳ್ ಪ್ರಚಾರಮಂ ಮಾಳ್ಪನೆಂದೊಡೆ ಖಗಂ ।
 ಬಗೆಯದರಿಯಟ್ಟುವಂ ವಕ್ಷದ್ವಯಂಗಳೊಳ ।
 ಗಗಲಿ ಕೂಡುವ ಚಂದ್ರಕಲೆಗಳೇ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಪೂರ್ಣತೆಯನೆಸಗೀಯವು,
 ಮಿಗೆ ನಿಲಲ್ಪಡೆಗಾಣೆನೀ ಖಳರ್ ತಾಮಸರ್ ।
 ಮೊಗುವೊಡಿದು ನೆಲೆಯೆನುತ್ತಂಧಕಾರಂ ದನುಜ ।
 ನಗರಮಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಪುರ್ದೆನೆ ಕಾಬೋಸ್ಸುಕೋಂಬಿಯಿಂ ಪುರಮೆಸೆ
 ದುದು ||೨೯||

ಅಮರಾವತಿಯನೆಮಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ಪೊಗಳೆಯು ।
 ತ್ತಮರಿದಂ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಕುಲಗೋತ್ರಘಾತಕಂ ।
 ಗಮರ್ವ ಮನೆ ತಾನಾದುದನಿತಲ್ಲದೂರ್ಧ್ವಗಮನಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಳ್ವುದು;
 ಸುಮನೋಹರಾಸ್ಪದಂ ಭೂಪ್ತಗಮಧ್ಯಮನು ।
 ಪಮಮವ್ವನುಗೆ ಸಾಟಿಯೆಂತೆನುತೆ ತ್ರಿಪುರಂಗ ।
 ಕಮರಪುರಮಂ ನಗುವುವೆನೆ ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಸುಧಾಧವಳಿಮಂ ಮೆರೆ
 ದುವು ||೩೦||

ಇಂತೆಸೆವ ಮುಪ್ಪರದ ಸಿರಿಯ ಬಣ್ಣಿಪೊಡಾವ ।
 ಗಂ ತೀರದತುಳಬಲದೈತೇಯತೀವ್ರತೇ ।
 ಜಂ ತೀವಿತಖಿಳ ಲೋಕಂಗಳಂ ಕಂಗಳೆರಡೈನೂರನುಳ್ಳವಂಗೆ ||
 ಚಿಂತೆ ನಿವ್ರತ್ತೂಹಮಾಯ್ತಳಿದ ದಿಕ್ಪಾಲ ।
 ಸಂತತಿಯ ಮನದಂತರವದೇನೊ ಪರ್ವತಗು ।
 ಹಾಂತರದೆ ಮೈಗರೆದ ಪಳೆರಕ್ಕಸರ್ ಬಂದು ಸೇರುತಿರ್ದರ್ ಖಳರನು||೩೧||

ಕೇಳಿದೆಯಲಾ ಸಿದ್ಧರಾಮ ದನುಜರ ಭಾಗ್ಯ ।
 ದೇಳಿಗೆಯನಗಡುರಕ್ಕಸರಿದರ್ಪಿತ್ತಲಿಂ ।
 ವೇಳಲೇಂ ಪೂರ್ವಕಾಲದೊಳಳಿದ ದಾನವರ ಬಂಧುಪರ್ಗಂಗಳಾದ ।
 ನೀಳ ನಳ ಕೆಮ್ಮೂಕ ಜಂಭ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ಖಳ ।
 ಕಾಳದಾನವ ಭಟಾಸುರ ಶುಂಭ ಮುಂತಾದ ।
 ಕಾಳರಕ್ಕಸರೈದಿ ಸೇರಿದರ್ ತ್ರಿಪುರಮಂ ಪರಿಗಣನೆಗರಿದೆನಲ್ಪೆ ||೩೨||

ತಾರಕಸುತರ್ ಗಡ ಸರೋಜಭವನಂ ಕೂರ್ತು ।
 ಘೋರತಪಸಂ ಮಾಡಿದರ್ ಗಡಾ ದೈತ್ಯಗರ್ಗಿ ।
 ವಾರಿಜೋಧ್ಧನನಿತ್ತ ಗಡ ಸದ್ವರಂಗಳಂ ತದ್ವರದ ಬಲೈಯಿದೆ ||

ಸೇರಿತು ಗಡ್ಡೆಬ್ಬರ್ಯ ತತ್ತಿಪ್ಪರವು ಮಾಡಿ ।
ಗೋರಿಗೊಳಿಪರ್ ಗಡ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಂಗಳೊಳ್ ।
ವಾರಿಯೆಮಗಿಂತನಂತೆ ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳೊಳ್ ಗುಜಗುಜು ಮಸಗು
ತಿದುರ್ದು ॥೨೫॥

ಕೀರ್ತಿಸುವುದೇಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲವೆ ಜಗತ್ತಿನೊಳ್ ।
ಸರ್ತಿಸುವ ಭೋರತರ ಹರನಯನಜಾತನಂ ।
ವರ್ತವಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಯ್ತು ಕಟ್ಟಿಣಗಿದರ್ ಮೆಳೆಗಳೇನಡ್ಡೆಪುವೇ ॥
ಆರ್ತಮಗೆ ಸರಿಸಮಾನವೆನ್ನಲು ಲೋಕದೊಳ್ ।
ವರ್ತಿಸುವರಾರೆನುತೆ ಗರ್ವದಿಂ ತಾರಕನು ।
ತರ್ತವ್ವು ಸೇನೆ ಸುತ್ತೈತಂದು ಭೂಲೋಕಮಂ ಸೂರೆಗೊಳುತ್ತಿದರು ॥೨೬॥

ಹೆಂಡಲಂಘನವಯಮಿಭಸಂದನಾದಿಗಳ ।
ಕೊಂಡಲಂಪಿಂವೆ ತತ್ಪರಗಳೊಳ್ ನುತಚಂದ್ರ ।
ಮಂಡಲಂಜೊಲ್ ಮರೆವ ಮೊಗವಬಲೆಯರ ಪಿಡಿದು ತನ್ನಪರ
ಜೀವಂಗಳ ॥

ಹೆಂಡಲಂಬುಧಿವೇಲೆಯಾಗಿದರ್ ಸಕಲಭೂ ।
ಮಂಡಲಂ ಭಯರಸದೊಳಾಳಲದ ಕೇಳುತಾ ।
ಮಂಡಲಂ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರಲ್ಪಿತ್ತಲತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೨೭॥

ಉತ್ಸುಕದಿನಿರುತೊಂದು ದಿವಸಮಾ ದಾನವರ್ ।
ತತ್ಸಕಲ ಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂ ।
ಸತ್ತಲೈಬ್ಬದಿಂ ಕೊಬ್ಬಿ ವಿಮಲದೋರ್ದಂಡ ಕಂಡೂತಿಯಂ ಕಳೆವೆವೆಂದು ॥
ಉತ್ಸುಕದೊಳ್ಳೈತಂದು ಕಂಗೊಳಿಪ ನಿವ ರಲವಿ ।
ಯತ್ತಿಂಥವಂ ದಾಂಟಿ ನಾಕಲೋಕಂಬೊಕ್ಕು ।
ಕುತ್ಸಿತದೊಳೆವಿಳದಿಕ್ಕಾಲರಂ ಸದೆದು ತತ್ಪರಕೆ ತಾಣೆಯಮಿಟ್ಟರು ॥೨೮॥

ಹರಿ ಹರಿವನಗ್ನಿ ಭಗ್ನೀಕೃತವಿಜಯನಾದ ।
ನಿರದೆ ಯಮು ನಿಯಮಮಯಯುತನಾದನಾ ನಿರುತಿ ।
ನಿರುತಂ ಗುಣಾಂತರಮನ್ನೈದಿವಂ ಸಲೆ ವರುಣ ಶರಣೆಂದು ಜೀವಿಸಿದನು ॥

ಮರುತನುರುತರವರಾಭವಿಯಾದನತಿಭಯಂ |
ಕರ ದಾನವರ ದೆಸೆಗೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಭೀತಿಯಿಂ |
ದಿರದೆ ಧನದಂ ಬಿನದಮಂ ಬಿಟ್ಟನಿರಾನನಾಶು ಗಮನವೆ ಮೋವನು ||೨೯||

ಆಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ತ ಹಯಗಜಮುಖ್ಯವಸ್ತುಗಳ |
ನೆಲ್ಲವಂ ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿ ಪುರಜನಗಳಂ |
ಘಲ್ಲಿಸುತೆ ಸುರಪನಂ ಪರಿಭವಿಸಿ ತತ್ಪರದ ಸತಿಯರಂ ಸೂಕಗೊಂಡು |
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮೋಗಿ ಮೈಗರೆವ ಸುಭಟಗಳ |
ಕೆಲ್ಲರಂ ಸದೆಬಡಿದು ತಿರುಗಿದರ್ ದಾನವರ್ |
ಗೆಲ್ಲವೆಂದೆಂಬ ಕಾಮಿನಿಯ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ಸೈನಿಕದ ಗದಣವೆಂದೆ ||೩೦||

ಕೋಡದ ಸುಭಟರಿಲ್ಲ ತ್ರಿಜಗದೊಳ್ ಕೂರ್ತು ಕೋಂ |
ಡಾಡದ ದನುಜರಿಲ್ಲ ಕಂಡು ನಂಬುಗೆಗಳಂ |
ಜೇಡದವನಿಪರಿಲ್ಲ ದುರ್ಗಮಂ ಧನಮಂ ಸಮಸ್ತಸಂಪದವನು ||೩೧||
ಓಡದ ಪಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಹು ದಿಗಂಶದೊಳೆ ಕೈ |
ಗೂಡದ ವಿಜಯವಿಲ್ಲ ಮಾದೆ ಮನಸಂದಿವರ್ |
ಮಾಡದ ಮಹಾಹಿಂಸೆಯಿಲ್ಲ ದಾನವರ ಭುಜಬಲದಿರವನೇನೆಂಬೆನು ||೩೨||

ಈ ವರಿಯೊಳಖಿಳ ಲೋಕಾಳಗಳ ಪಾಳಿಗಳ |
ನಾ ಪುರದ ದನುಜಪ್ರತಾಪಮುಂ ಕೋಪಮುಂ |
ವ್ಯಾಪಿಸಿದುದಿತ್ತ ಸುರಪುಂಗವಂ ಭಂಗವಂ ಪದೆದು ಹಿಮಗಿರಿ ತಟದೊ ||
ರೂಪಳಿದು ಸುರರ ಸಾಮೀಪ್ಯದೊಳ್ ಗೋಪ್ಯದೊಳ್ |
ವಾಪಾತ್ಮರಂ ಜರೆದು ಬಯ್ಪುತುಂ ಸುಯ್ಪುತುಂ |
ಕೂಪಗತಪುತ್ರಿಕಾವೇಷದಿಂ ರೋಷದಿಂ ಪಲವು ದಿನಮಿರುತಿರ್ಪರು ||೩೩||

ಒಂದು ದಿನಸಂ ಸಕಲ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ವರಸಿ |
ಒಂದು ತದ್ಗಿರಿತಟದ ಘೋರಗರ್ಹರದೊಳ್ ಪು |
ರಂದರಂ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ ಪೂರ್ವಕೃತ ದುಷ್ಕೃತಂ ತಮಗೆ ಕೈಗೂಡಿಕೆಂ ||
ನೊಂದು ದಿವಜರ್ ವಿಧಿಯನುರೆ ಬೈವುತರೆ ಸುರಪ |
ನೆಂದನಿನ್ನೇಕೆ ಶೋಕಿಸಿರಿ ಮುನ್ನಾವನಿಂ |
ಒಂದುದವನಿಂ ಕಳೆವೆವೇಳೆಯೆನುಪೈತಂದು ಪೊಕ್ಕರಜನೋಲಗವನು ||೩೪||

ಕಂಡನಮರೇಂದ್ರಾದಿ ವೃಂದಾರಕರ ವಕ್ತೃ |
 ಮಂಡಲವ ದುಗುಡಮನಿದೇನಿದೇನಾವ ಬಿಳ |
 ನಂಡಲೆದನೆನೆ ಮುಕುಟತಟಘಟಿತವರಕರಾಂಜಕಿಯೊಪ್ಪೆ ಸುರಪಾಲನು ||
 ಚಂಡಬಲ ತಾರಕಸುತರ್ ಸಕಲ ಲೋಕಮಂ |
 ಹಿಂಡಿ ಹಿಳಿದೆಮ್ಮನರೆಯಟ್ಟಿಲಂವತಿ ಭಯಂ |
 ಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮಂಭ್ರಮಂ ನಂದೆವೆನೆ ಸಂತೈಸಿದಂ ದೇವಸಂತತಿಯನು ||೨೪||

ರಾಜಹಂಸನನೇರಿ ಕಮಲಜಂ ಬಂದು ಸುರ |
 ರಾಜಮುಖ್ಯಮರಕದಂಬಕಂ ಬೆರಸು ನುತ |
 ರಾಜತಮಹಾದೈಲಂಬರದೊಳ್ ರಾಜಾಲಯೋಚಿತಾಸ್ಥಾನನಾಗಿ ||
 ರಾಜತ್ಸಮಸ್ತ ಲೋಕೇರಮಣಿಮಕುಟಿನೀ ||
 ರಾಜನ ದ್ರುತಿ ಮಸಗಲಾ ಸಭೆಯನಾಗ ಗಿರಿ |
 ರಾಜನಂದನಯ ವಕ್ಷೋಜಾತಘೃಣಾಂಕಿತಾಂಗನದಿಯೊಳ್ ಮಣಿ
 ದರು ||೨೫||

ದೇವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಭುವ |
 ನಾವಲಂಬನ ಸಕಲಗುಣನಿಳಯ ಬಹುಲೋಕ |
 ಪಾವನತಪಾದದಂಕೇಜಾತಯುಗ್ಮ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಭವಾನೀಧವ ||
 ಸಾವಧಾನದೊಳಿಮ್ಮ ಬಿನ್ನಪವ ಕೇಳಿ ಕರು |
 ಣಾವಲೋಕನದ ಪೀಯೂಷಮಂ ಕರೆಯೆಂದು |
 ದೇವತತಿ ಮಗುಳೆರಗಿ ತುತಿಯಿಶೆ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಕಮಲಜನನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ದನು ||೨೬||

ಅವಧರಿಸು ಜೀಯ ತಾರಕದೈತ್ಯನಾತ್ಮಜರ್ |
 ದಿವಿಜರಂ ಸದೆಬಡಿದು ಹವ್ಯಕವ್ಯಂಗಳಂ |
 ತವಿಸಿ ಧರ್ಮವನಧಃಕರಿಸಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಜಗಜ್ಜನರನು ||
 ಅವಗಡಿಸಲಿಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳೈತಮು |
 ತವ ಚರಣಕಮಲಮಂ ಸಾದರನ್ನವರ್ಗಿ ಬೆಸ |
 ಸುವ ಬುದ್ಧಿಯಾವುದೆನೆ ನಸುನಗುತ್ತೀಶ್ವರಂ ಕಮಲಜಂಗಿಂತೆಂದನು ||೨೭||

ನೋಡಿದ್ದೈ ಬೊಮ್ಮ ನೀಂ ದನುಜರ್ಗಿ ಮುಂಬರ್ಪ |
 ಕೇಡನೆಯದೆ ವರವನಿತ್ತೆಯವರಿವರ ಸಿರಿ |
 ಗೇಡುಗರಲಾ ಮೊದಲ್ ನೀನೀಗ ದಿವಿಜರಂ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಂದ ಬಳಿಕ ||

ಆಡಲೇನೆಮಗೆ ಪಶುಪತಿವಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟೆ |
 ನೋಡಿ ಸಂಗ್ರಾಮದೆ ಪುರತ್ರಯದ ವೀರರಂ |
 ನಾಡೆ ಸಂಹರವೆನೆನೆ ಪರಶಿವನ ನುಡಿಗೇಳ್ವು ಸುರಕುಲಂ ತಲೆವಾಗಿತ್ತು||೨೭||

ಮೂಗುವಟ್ಟರಲೇಕೆ ಶಿವನೆಂದ ನುಡಿ ನಿಮಗೆ |
 ಸಾಗದೋ ಕಮಲಮಿತ್ರನ ಮಹತ್ತ್ವಂಗಳಂ |
 ಗೋಗೆ ಬಲ್ಲದೆ ಮಿಥ್ಯಮಿದು ತಥ್ಯವೆಂಬುದಂ ಮರುಳುಗಳ್ ನೀಪರಿವರೇ |
 ಭೋಗದೋಳ್ ವೈಮರೆದು ನಿಮ್ಮನರಿಯದೆ ವಿಪ |
 ತ್ನಾಗರದೋಳೋಲಾಡಿ ನಿತ್ಯನವ್ಯಯನಭವ |
 ನಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಪರಶಿವನನುರೆ ಮರೆದವರ ಪಶುವೆಂದೊಡೇನೆಂದನು||೨೮||

ಸಕಲ ಭೂತಂಗಳೇ ಪಶುಗಳ್ ವಿಚಾರಸ |
 ಲ್ಲಕಳಂಕನಾವ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪಶುಪತಿ ಸ |
 ವಿಕಲಮತಿಗಳ್ ತತ್ತ್ವಪಂಚಮಂ ಬಲ್ಲರೇ ರಚಿಸಿ ಪಟ್ಟವನೆನಲೈ |
 ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ವೃಷಪತಿಯ ನುಡಿಗೇಳ್ವು ಬಿಳಗಿದ |
 ಮುಕುರದಂತಾಯುವರ ಮನದ ಜಾಡ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟ |
 ನಿಕರನಗಜಾಪತಿಗೆ ಮಾಡಿದರ್ ಪಟ್ಟಭಿಷೇಕಮಂ ವಿಭವದಿಂದೆ ||೨೯||

ಅಲಿಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಹರಿಯಜದಿವಿಜ |
 ವಾಲಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂ ಹರುಷದಿಂ |
 ಕಾಲಕಂಠಂಗೆ ಕಾಣೈಯನಿಕ್ಕಿ ನಮಿಸಲತಿಕರುಣದಿಂದಿಂವನೊಡನೆ |
 ಭಾಳಾಂಬಕಂ ನುಡಿದನೆಲೆ ಸುರಪ ನೀನೆಮಗೆ |
 ಮೇಳ್ಳಿಸು ರಥವನೆನಲಿಂದ್ರನತಿ ವೇಗದಿಂ |
 ವೇಳದಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಗಳವಂ ವರವರೂಢವನೊಡರಿಚಲ್ ಬಗೆದನು ||೩೦||

ಎನೆಂಬೆನಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದಂ ಭೂಮಿ |
 ತಾನೇ ವರೂಢಮಾಯ್ತೀಸುಗಳ್ ತಾರೆಗಳ್ |
 ನಾನಾ ಸಮುದ್ರಂಗಳಚ್ಚಾದುವಾ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿ ಹಾಸುವಲಗೆಯಾಯ್ತು |
 ಭಾನುಚಂದ್ರರ ಮಂಡಲಂಗಳೇ ಗಾಲಿ ನೋಗ |
 ನಾ ನಿಸಿ ದಿವಸ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾಯಣ ಯುಗಮು |
 ನೂನವೇದಂಗಳೇ ಮೆರೆವ ಕುದುರೆಗಳಾಯ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಮೇ ಕೀಲಾಮವು ||೩೧||

ಎನಿವ ಮಿಳಿ ಸರ್ವಮುಪನಿಷದಾಳಿ ಹಯರಜ್ಜು ।
 ಮಿಸುಸ ಚಪ್ಪುಪ್ರಿಗೆಯೋಂಕಾರಂ ಮಹಾಮೇರು ।
 ಮೊಸತಪ್ಪ ಚಾಪವಹಿರಾಜನೇ ಸಿಂಜಿನಿ ಸರೋಜಾಕ್ಷನಪ್ರಮಾಗೆ ॥
 ಬಿಸಜಾಸನಂ ಸೂತನಮಲನವ್ಯಂಗನೆಯ ।
 ರಸಮನಯನಂಗೆ ಚಾಮರವನಿಕ್ಕುವರಾದ ।
 ರಸಕದಿಂ ನಭವನಕ್ಕಿರುವ ಮಂದರನಗಂ ಭಕ್ತಮಂದೆಸೆದಿದುರ್ದು ॥೪೩॥

ಆವ ದೇವರ್ಗೆ ಏವಶಿವ ಮಹಾದೇವ ವಿ ।
 ರತ್ನವನೀತಳ ರಥಂ ಮತ್ತಾವ ದೇವರ್ಗೆ ।
 ಗೋವಿಂದನೇ ರರಂ ವಿಧಿ ಸೂತನಾಮಾಯಾತತಿ ಹಯಂ ಫಣಿರಾಜನೇ ॥
 ಆವ ದೇವರ್ಗೆ ಸಿಂಜಿನಿ ಮಹಾಮೇರು ಮ ।
 ತ್ತಾವ ದೇವರ್ಗೆ ಧನವೀ ಚರಾಚರದೊಳಾ ।
 ದೇವನೇ ದೇವನಾತಗೆ ದೇವರಿಲ್ಲೆಂದು ಸರ್ವಲೋಕಂ ನುತಿಸಿತು ॥೪೪॥

ಕರತಳದೆ ವಾಘೆಯಂ ಪಿಡಿದಜಂ ಸತ್ತಣವ ।
 ಭರಿತಚಮುಟಗೆಯಿಂ ವೇದಮಯಪಾಜಿಗಳ ।
 ಸಿರದೆ ಝಂಕಿಸಲೊಡಂ ರಥಸಹಂ ಹಯಮುಳ್ಳಮಂಡಲವನಂಡಲೆದವು ॥
 ಕರುಣೆ ಬಿಜಯಂಗೈವುದನೆ ಸುರರ ನುಡಿಗೇಳ್ವು ।
 ಸರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಶಂಕರಂ ದೈತ್ಯ ಸಂ ।
 ಹರಣಕಾರಣನೆದ್ದನಾ ಮಹಾಸ್ಥಾನರಂಜಿತ ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದೆ ॥೪೫॥

ಪೊಳೆನ ತಲೆಮಾಲೆಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ತೆಗೆತೆಗೆದು ।
 ಕೆಲದವರ್ ಕೈಸಾರ್ಚಿ ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಯಂ ।
 ಭಳಭಳಪ ಸರ್ವಾಂಗಕುದ್ಧಾಳನಂಗೆಯ್ದು ಪೆಡೆವಣಿಯ ವಾವುಗಳನು ॥
 ಮೊಳೆವನಂ ಕಡೆಯು ಸರಪಳಿ ತೋಳಭೂಷಣ ।
 ಕೃಳವಡಿಸಿ ಮುಲಿದೊವಲ ಮುಂಜೆರಗು ಮಿಗೆ ದೇಸೆ ।
 ಯೊಳೆ ಮೆರೆವುತೀಶ್ವರಂ ನಸುನಗುತೆ ನಡೆತಂದು ರಥವೇರಲನುವಾ
 ದನು ॥೪೬॥

ಉದರದೊಳನೇಕಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಂ ತಾಳ್ವ ।
 ಮದನರಿಪು ತನ್ನ ವಾಮಾಂಘ್ರಿಯನಿಡಲ್ ರಥಂ ।
 ಮುದಿದ ಭಾರವೆರಸಾತಳಕಿಳಿಯೆ ಗಾಲಿಗಳ್ ನೆಗ್ಗಿದವು ಹಯಮುಳುಕಲು ॥

ಇದನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಸರೋಜಾಂಬಕಂ ವಾತಾಳ |
 ಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವೃಷಭಾವತಾರದಿನಾಗ ||
 ಕದುಭುತ ವರೂಢಮಂ ನೆಗಪಲಾಕ್ಷಣದೊಳೊಯ್ಯಾರದಿಂ ರಥಮೆಸೆ
 ದುಂದು || ೪೭ ||

ತಲೆಗೊಡಹಿದುವು ವೇದವಾಜಿ ಬಳಿಮೊಳೆಯಚ್ಚು |
 ನಳವಡಿಸಿದಂ ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ರಥಂ |
 ಥಳಥಳಿಸಿದುದು ವೇದವಾಜಿಯಂ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸಾರಥಿ ರಥವ ನಾಗಿಸೆ ||
 ನಲಿದು ಹರನಿಕ್ಕಲದೊಳಬಿಳವೇದವಿತಾನ |
 ಮುಲಿವುತರೆ ರಥವೇರಿ ಶಂಭು ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ |
 ಕಲಹಸನ್ನಾಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಲಗಣಕುಲದೊಡನೆ ನಡೆಗೊಂ
 ಡನು || ೪೮ ||

ಪಸಿದೊಡಂಬುಜಭವಾಂಡಂಗಳಂ ಕಳಚಿ ಭ |
 ಪ್ರಿಸುವ ಬಾಯಾರದೊಡೆ ಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ |
 ಮಸಗಿ ಸೂಳೊಂದರೊಳ್ ಸುರಿವ ಭೂಷಣಕೆಂದು ಸಿಡಿಲ ತುಡುಲವ್ವಳ
 ಸುವ ||

ಶಶಿರವಿಗಳಂ ರನ್ನಕನ್ನಡಿಗಳೆಂದು ನಿ |
 ಟ್ಟಿಸುವ ಕುಲಗಿರಿಗೆ ಲೀಲಾಕಂತುಕತೆಯನಾ |
 ಗಿಸುವ ವಿಷಮಪ್ರಮಥಗಣವೈದುತಿರ್ದುರ್ದಗಣಿತಕೋಟಿಸೇನಿಸಹಿತ || ೪೯ ||

ಬಿಗಿದ ರಂಜಿಗಳ ತವೆ ಕೊಂಬುಕತ್ತಿಗಳ ಸಬ |
 ಳಗಳ ಬಾಂಬರಮೆಸೆವ ಶಕ್ತಿಯದ ನಾಳಿವಿಲ್ |
 ಝಗಝಗಿಪ ಪೊಸ ಪೊನ್ನಪಕ್ಕರಕ್ಕಗಳ ಜೋಲುವ ಘಂಟಗಳ ದನಿಗಳ ||
 ಮಿಗೆ ಹೊಳೆವ ಹೊಮ್ಮಿಳಿಯ ಹೆಮ್ಮುಗೆಯ ನಿರ್ಭಿನ್ನ |
 ನಗಳದ ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರವರ್ಗಮಸ್ತಕಮ |
 ನಗಿದು ಪೊನ್ನಂಕುಶದೆ ಮೈವಳಿಗೆ ತರ್ಪ ಜೋವರ ಹಿಂಡು ನಡೆಗೊಂ
 ಡುದು || ೫೦ ||

ಸಿಂಗಾಡಿಗಳ ಸರಳಹೊದೆಯ ಮೊಗರಂಬುಗಳ |
 ಪೊಂಗಿಜ್ಜೆಗಳ ರತ್ನವಾವುಡದ ಬಂಧಿಸಿದ |
 ಕಂಗೊಳಿಪ ಹಲ್ಲಣದ ಖಣಖಣಧ್ವಾನದಿಂ ರಂಜಿಸುವ ಕಡಿಯುಣಗಳ ||

ಮುಂಗಾಲ ಕಡೆಯಗಳ ಭೂಷಣವ ಸಲೆರಾವ್ತೆ ||

ವಂಗಿತದ ಗಮನಗಳ ರಾಜಿಸುವ ತೇಜಿಗಳ |

ವಂಗಡದ ರಾವೃತದ ನಡೆಗೊಂಡರಗಣಿತಂ ಬೆರಳ ಚಮ್ಪುಟಿಗೆಯಿಂದೆ ||೫೧||

ತುಂಬಿದಂಬುಗಳ ಮೇನೆಡಿಕಿವ ಶಸ್ತ್ರಕುಲ |

ವಂಬರವನುರಿವ ಕೇತುವಿತತಿಯ ಹಯಕ |

ವಂಬಕದ ಚಾರುಲಭುಗಮನವ ಸಚೇತ್ವಾರಚಕ್ರಂಗಳಿಂ ಸೊಗಸುವ ||

ಇಂಬಾವ ಮೂರ್ವೇರ್ಗವಂ ವತ್ತಿ ಟಿಂಕೃತಾ |

ವಂಬರದೆ ಲೋಕಮಂ ಕೆವುಡಾಗಿಸುವ ರಥಿಕ |

ವಿಂಬುದೇಂ ಕೋಟಾಸುಕೋಟಿಗಳ ನದೆಗೊಂಡರತುಳಸನ್ನಪದಿಂದೆ ||೫೨||

ಹರಿಗೆಗ ಪಲಿಗೆಗಳ ಬಂದೆಯದ ಸಬಳಗಳ |

ಸುರಗಿಗಳ ಬಿಲ್ಲುವಿನ ಹೂದಯ ಕೈಪೊಡೆಯ |

ತರತರದ ಜೋಡುಗಳ ತಲೆತಳಗಳ ಸಮರಸನ್ನಪದಾಯತಗಳ |

ವಿರುದುಗಳ ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆಯ ಚಮರಗಳ ಪರಿ |

ಗುರಿಯ ಕಾಲ್ಪಾಸ್ತೈದಿವರಭವಸೇನೆಯೊಳ್ |

ವರಿಗಣನೆಗಿರಿವೆಂದೆನಲ್ವೆ ಪಾಣಾಪಾಣೆಗೆಯ್ವ ಕಡು ತವಕವಿಂದೆ ||೫೩||

ಕರಿಮಯಂ ಘನರಘವಜಮಯಂ ಗಜಮಯಂ |

ಕರಿಮಯಂ ಪಟತಮ್ಮಟಿಮಯಂ ಭಟಿಮಯಂ |

ವರಮಯಂ ವಾದ್ಯನಿಷ್ಠನಮಯಂ ಜನಮಯಂ ನಾನಾಯುಧಾವಳಿ

ಮಯಂ |

ಮೂರಮಯಂ ಸಕಲಗಣಕುಲಮಯಂ ಬಲಮಯಂ |

ಗರಮಯಂ ಭೂತಸಂತತಿಮಯಂ ಖತಿಮಯಂ |

ನರಮಯಂ ನೆಗ್ಗೆ ಕೆನ್ನರಮಯಂ ಭರಮಯಂ ಹರನ ಸೇನಾಂಬುಧಿ

ಯೊಳು ||೫೪||

ಕರಿಯಂತೆ ಗಿರಿಯಂತೆ ನದಿಯಂತೆ ನಿಧಿಯಂತೆ |

ವರನಂತೆ ಮೂರವಂತೆ ಸರವಂತೆ ಪೂರವಂತೆ |

ವರನೆ ವೃಷ್ಣರ ಪುಂಡರೀಕ ಹರಿ ಕಂಬ ವಿಷ ಶತ್ರು ಕರ ಸುನುನಾನ್ವಿತಂ ||

ಶರಧಿಯಂತಬುಜಾಕ್ಷನಂತೆ ಕೇಸರಿಯಂತೆ |
 ಸರಸಿರುಹದಂತೆ ವಸುಚಕ್ರಪಂಚಾಸ್ಯರಣ |
 ದುರುರಸೋನ್ಮಗ್ನಾಳಿಯಿಂದೆ ಶೋಭಿತಮಾಗಿ ಪಡೆ ಪಡೆಪಿನಿಂ ನಡೆ
 ದುಂದು ||೨೫||

ಏನೆಂಬೆನ್ನೆ ರಾಮ ಶಂಕರನ ವಡೆ ನಡೆದು |
 ದಾನವರ ಪುರಸಮೀಪದ ಮಹಾಬಯಲೊಳಗೆ ||
 ತಾನಿಳಿದುದೀಶ್ವರನ ಪಾಳೆಯಂ ಹರಿಯಜರ ಪಾಳೆಯಂಗಳ್ ಭರದೊಳು ||
 ನಾನಾ ವಿಲಾಸದಿಂದೆಡಬಲದೊಳಿಳಿಯೆ ಪ್ರವು |
 ಧಾನೀಕಮಥನವರಾಶಿಯೊಳ್ ದೇವನಂ |
 ತಾನಕಂ ಮುಂದೆ ಬಿಡೆ ಮಿಕ್ಕ ಸೇನಾವತಿಗಳಿಳಿದೊಂದೊಂದೆಸೆ
 ಯೊಳು ||೨೬||

ಕರಿಯ ರಂಚಿಕೆಗಳುಂ ವಾಜಿಗಳ ಹಲ್ಲಣಂ |
 ವರ ವರೂಥದ ಸಿಂಧಮೆಸೆವ ಸುಭಟರ ಜೋಡು |
 ತಿರದ ಸೀಸಕ ಬಾಹುರಕ್ಕೆ ಕೈಪೊಡೆ ಬಿಗಿದ ವಜ್ರಾಂಗಿ ಬತ್ತಳಕೆಯಿಂ ||
 ಇರದುಳಿದ ಸದಳಿಗರ ಸಾಧನಸಮಗ್ರಮುಂ |
 ತರತರದೊಳಿಳಿದುವತಿಚಿಲ್ವಾಗಿ ಪಾಳೆಯಂ |
 ವರಶೋಭೆವಿಡಿದು ರಂಜಿಸುತಿದುರ್ದೇವಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದನು ||೨೭||

ಇಂತೆಸೆನ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನ ಪುರಾಣಮುಂ |
 ಸಂತಸದೆ ಬರೆದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥಮಾ |
 ಧ್ಯಂತಮುಂ ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳುವರ್ಗೆ ||
 ಸಂತತಂ ಸಕಲಸುಖಮುಂ ಸಕಲಭೋಗಮನ |
 ನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನಾ |
 ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕೃಪೆಯೆ ||೨೮||

કારિકાલક્ષ્મીય રગલે.

ಹರಿಹರ.

ಈತನು ವೀರಶೈವ ಕವಿಯು. ಇವನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೪೧ ರಿಂದ ೧೧೭೩ ರ ವರೆಗೆ ಆಳಿದ ಹೊಯ್ಸಳ ರಾಜನಾದ ನರಸಿಂಹಬಲ್ಲಾಳನ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯಬೀಡಿನಲ್ಲಿ “ಕರಣಿಕರ ಕುಲತಿಲಕ” ನಾಗದ, ನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈತನ ಗುರುವು ಹಂಪೆಯ ಮಾಯಿದೇವನು. ಮುಂದೆ ಇವನು ರಾಜನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ ರಗಳೆಗಳು ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒರೆದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಕವಿ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಈತನು ಒರೆದ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆ ಮತ್ತು ಶಿವಶರಣರ ರಗಳೆ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿದ ೬೪ ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಶಿವಶರಣರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾದ ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈಗಿನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ರಗಳೆಯು ೬೪ ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾದ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ ಎಂಬವಳದು ಇದೆ.

ಈ ರಗಳೆಯನ್ನು ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದನೆಯದು ಮೈಸೂರ ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ಲಾಯಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತದ್ದು, ಎರಡನೆಯದು ತುಮಕೂರ ಜಿಲ್ಲಾ ದಂಡಿನ ಶಿವರ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದೊರೆತದ್ದು.

ಕಾರಿಕಾಲಮೈಯ ರಗಳೆ.

ಕಂದ॥ ಸಕಲ ಜನಂ ಕಾಣುತೆ ಕೌ ।
ತುಕಮೆನಲಾ ಕಾರಿಕಾಲೊಳಪ್ಪಮೈಯರಂ ।
ಸುಕರಮೆನೆ ಮೆರೆದನಾನಂ ।
ಏಕರಂ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಹಂಪೆಯ ನಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ॥

ರಗಳೆ.

ಭರಗೆಸೆವ ಜೋಳದೇಶದೊಳೊಂದು ಸುಖಕರಂ
ಕರನೊಪ್ಪುವುದು ಕಾರಿಕಾಲೆಂಬ ಶಿವಪುರಂ
ಅಲ್ಲಿರ್ಪೋರ್ವೊಳವಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನೆ
ಸಲ್ಲಿತಸತ್ಯಭಕ್ತ್ಯಾಗಮಪ್ರತಿಪನ್ನೆ
ತನ್ನ ನಾಮಂ ಕಾರಿಕಾಲಮೈ ಎಂಬುದದು
ಪನ್ನಗಾಭರಣಂಗತಿ ಪ್ರೇಮಹರ್ಷವದು
ತನಗೆ ಪತಿಯಾಗಿರ್ಪನಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕಶೆಟ್ಟಿ
ಧನದಂಗೆ ಪುರುಡಿಪ ಸದರ್ಭತ್ಯಮಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಆತಂಗೆ ಸತಿಯಾಗಿ ಸಮಸುಖದೊಳೊಪ್ಪತುಂ
ನೂತನದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮನದೊಳಪ್ಪತುಂ
ಗುಪ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರಿ ಪರಾಧೀನ ಪತಿಭಕ್ತಿ
ಆಪ್ತ ರವಂಗೆ ಭಕ್ತಾವಲೋಕನಯುಕ್ತೆ

ಇರ್ಪಳಾರುಂ ಭಕ್ತಿ ಎಂದರಿಯರಾಕೆಯಂ
ಸರ್ಪಭೂಷಣಚರಿತಭರಿತಾವಲೋಕೆಯಂ
ಅತ್ತಿಮಾವಂ ಗಂಡರರಿಯರಾ ಭಕ್ತಿಯಂ
ಮತ್ತೆ ಮನೆಯೊಳಗುಳ್ಳರರಿಯರಾ ಭಕ್ತಿಯಂ
ಬೋನವಂ ಮಾಡುವೆಡೆ ದೇವಾರ್ಚನಾಸ್ಥಳಂ
ಏನೆಂಬಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಂ ಕರತಳಂ
ನೆನೆವ ಭನ ಚಿಂತೆ ಸಕಲ ಸ್ತೋತ್ರವಭವಂಗೆ

ಮನದ ನಿರ್ಮಲವಗ್ಗವಣಿ ಮಹಾದೇವಂಗೆ
 ಕೆಯ್ಯ ಕೀರಿಯೆ ಪರಿಮಳದ ಪುಷ್ಪವಭವಂಗೆ
 ಸುಯ್ಯ ಕಂಪೆ ಗುಗ್ಗುಳಧೂಪವಾ ಮಹಿಮಂಗೆ
 ನೋಟವೇ ಬೆಳಗಿನಾರತಿ ಶಂಕರಂಗಳಲ್ಲಿ
 ಊಟವಲ್ಲಿಯೆ ಸಮೆದ ಬೋನದೋಗರವಲ್ಲಿ
 ಇಂತಾಗುವರಿಯದಂತಿರೆ ಶಿವನನರ್ಚಿವಳು
 ಇಂತು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ಮನದೊಳಗೆ ವರ್ಚಿವಳು
 ಓವಿ ಸಾಧಿಸಿ ಬೆಳೆಯಿಸುವಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಂ
 ತೀವಿ ತುಳ್ಳಾಡಿ ಮುಚ್ಚುವಳಂಜಿ ಭಕ್ತಿಯಂ
 ರುದ್ರಲೋಕವೆ ಪುಟ್ಟಿದೂರೆಂದು ಭಾವಿವಳು
 ರುದ್ರನೇ ತಂದೆಯುಂ ತಾಯೆಂದು ಭಾವಿವಳು
 ಕೈಲಾಸವೇ ತವರ್ಮನೆಯೆಂದು ಭಾವಿವಳು
 ಶಾಲಿಯಣುಗರ್ವಜೋದರರೆಂದು ಭಾವಿವಳು
 ಅಸುರದ ಸಂಸಾರಮಂ ಗಿರಿಜೆಗಿರಿಪುವಳು
 ಅಸರಂ ಬೇಸರಂ ಶಂಕರಂಗರಿಪುವಳು
 ಮನದೊಳಗೆ ಮನ್ನಿಸುವರ್ಚಿಸುವಳಾಡುವಳಾ
 ಮನದೊಳಗೆ ನೋಡುವಳಾ ಮನದೊಳಗೆ ಮಾಡುವಳಾ
 ಮನದೊಳಗೆ ದೇವಂಗೆ ಬಿನ್ನಪಂ ಮಾಡುವಳಾ
 ಮನದೊಳಗೆ ಸಂಸಾರದಿರವಿಂಗೆ ವೇಸುವಳಾ
 ಅನವರತ ವರಮ ಶಿವಚಿನ್ಮೂರ್ತಿ ಚಿಂತಾಮೃತ
 ಅನಸೂಯೆ ಭಕ್ತಿಯಭಿಮಾನಿ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಿ
 ಮಾಡುವುದು ಕೆಲಸವದು ಪೂಜೆ ಸರ್ವೇಶಂಗೆ
 ನೋಡುವುದು ಮನನಾರ್ತೆ ದರ್ಶನವದೀಶಂಗೆ
 ತಾನರಿವಳೆಂದುಧರವರಿವನರಿವನರಿಲ್ಲ
 ಏನೆಂಬಿನೀ ಪೂಜೆಯಂ ಶಂಭುವೇ ಬಲ್ಲ

ಇಂತು ಗುಪ್ತಾರಾಧನಾನಂದೆ ಇಪ್ಪದಂ
 ಕಂತುಹರನೆಂತು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಾರನಂತಿದಂ
 ಪ್ರಕಟಿಸುವೆನೆಂಬ ಭರದಿಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ
 ಸಕಲ ಲೋಕಕುರುಪಲೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ

ಸಾಧು ಭಕ್ತನ ವೇಷಮಂ ತಳೆದನೊಲ್ಲಿತ್ತ
ವೇಧಿಯೊಳಗಿದನಾ ಕಾರಿಕಾಲೆಯೊಳತ್ತ

ಒಂದು ದಿನಮಿರುತಲಿರಲಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕರಿಟ್ಟ
ಗೆಂದಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ತಂದಂ ಮನಂ ಮುಟ್ಟ
ಈಳೆಯಿಂದಂ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಫಲಂಗಳಂ
ಬಾಳಜೂತವು ಪೂತ ಕಲ್ಪಫಲತತಿಗಳಂ
ಆಮ್ನೆಗೆ ರಜತಗಿರಿಯ ಪಯಣಮಂ ತರ್ಪಂತೆ
ಆಮ್ನೆಗೆ ದಿಟಾವೃತದ ಫಲತತಿಯ ತರ್ಪಂತೆ
ತಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯನೀಯೆ ಕಂಡು ನೆರೆ ಕೊಂಡಾಡಿ
ತಂದವಗುಡಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ ದಣ್ಣಂ ನೋಡಿ
ಹಾರೈಸಿ ಹೊಸ ಫಲವಿದೆಂದು ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ ಕೆಯ್ಯೊಳೊಲವಿಂ ಕೊಟ್ಟು
ಅತಿ ಸುರಕ್ಷಿತದಿಂದ ಬಯ್ಯಿಡೆನುತುಂ ವೇಳ್ವ
ಸತಿ ಪೋದನತ್ತಲಾ ವ್ಯವಹಾರಮಂ ತಾಳ್ವ

ಹೋಗೆ ಕಂಡಪ್ಪಲಂಗಳನಪೂರ್ವಂಗಳಂ
ವಾಗದಿಂ ಕೊಂಡು ಬಂದಳೂತನಂಗಳಂ
ಆಹಾ ಶಿವಂಗೆ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯವಿವು
ಆಹಾ ಮಹಾದೇವ ಮರ್ತ್ಯಗರ್ಯೋಗ್ಯವಿವು
ಎಂದವಂ ಬೈತಿಟ್ಟು ಕೆಲಸದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ
ಬಂದಳಾ ಗುತ್ತ ಮಾಪೇಶ್ವರಿಯಡುವವನೆಗೆ
ಎಂದಿನಂದದೆ ನಿತ್ಯ ನೇಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ತಂದು ಬೋಸಕ್ಕೆ ಮೇಲೋಗರಮುಮಂ ಕೂಡಿ
ಅರೋಗಿಸದ್ವಿಕ್ಕಲನುವಾಗುತಿರಲಲ್ಲಿ

ಹಾರೈಸಿ ಶಂಕರಂ ರೂಪುದೋರಿದನಲ್ಲಿ
ನಿಕಮುಖವೆಳೆಯಜಡೆ ಪುಲಿದೊವಲ್ವಿಸ್ತರಂ
ಪೋಕದೊಳ್ಳುವ ತಪಸಿಗಳಂತಿರಲ್ಕರಂ
ನರ್ಪಿದರ್ ಈ ಎಲಿಗೆ ಬಂದ ಸುರಿ ಎಂತಯ್ಯ

ಇದಿರ್ದುರ್ದೇಕೆ ಭವಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದಯ್ಯ
 ಏಕೆ ಬಂದೈ ಮನೆಯವರ್ಕ್ಕರಂ ಮೊಲ್ಲೆನಲ್
 ಏಕೆ ಬಂದೈ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿಯುಂಟೇ ಎನಲ್
 ಭಕ್ತಿ ಎನಲಮ್ಮನರಿದೋಡೆ ಕಂದಿದವಳೆಂದು
 ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಸುಮ್ಮನಿರಲಮ್ಮೆಯನುಚಿತವೆಂದು
 ಭಕ್ತರೆಂದರಿಯೆನಾರೆಂದರಿಯೆವೆಲೆಯಮ್ಮ
 ಭಕ್ತಿಗಟ್ಟೋಗರವನಿಕ್ಕು ಮೋದಪೆವಮ್ಮ
 ಎನೆ ಗುಪ್ತತನದೊಳರಲಾರದುಕ್ಕುಳ್ಳಿತ್ತೆ
 ಮನದೊಳಕ್ಕಾಡಿ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬರುತಿರೆ ಭಕ್ತಿ
 ಮನದ ಗರ್ಭಿಣಿ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂ ಬೆಸಲೆಯಪ್ಪಂತೆ
 ತನುವಿಡಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕಾಣ್ಪತುಸುರುದಳಂತೆ
 ಆರುವುಂ ಕಾಣ್ಪದಕೆ ಮುನ್ನವಾರೋಗಿಪುದು
 ಆರುವರಿಯದ ತೆರದಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ಕರುಣೆಮದು
 ದೇವ ಕಂಡೋಡೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂತರುಪಿದಂತಕ್ಕು
 ದೇವ ಬಳಿಕಾಂ ಬದುಕೆನರಿದೊಡಿದಂತಕ್ಕು
 ಎನುತಲ್ಲಿಯಾರೋಗಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಗದಿಂ
 ಘನಮಹಿಮ ಹದುಳನಾರೈಸೆಂದು ಲಾಗದಿಂ
 ಮನೆಯವರ್ಕ್ಕಂಡೋಡಂ ಕೊಲುಗೆನ್ನನೆನುತಲ್ಲ
 ತನಿವಣ್ಣನೆರಡರೊಳಗೊಂದನಿಕ್ಕಿದಳಲ್ಲಿ
 ಇಕ್ಕೈ ನಲಿದಾರೋಗಿಸುತಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್

ದಿಕ್ಕನೇ ಮನೆಯ ಸೆಟ್ಟಿ ಬಂದನಾ ಪೊಕ್ಕನೊಳ್
 ಬರಲವಂ ನಸುಗಾಣದಂತೆಯೆ ಭವಂ ಮೋದ
 ಉರವಣಿಸುತಾ ಸೆಟ್ಟಿ ಸಂದೇಹಿಸಲ್ಪೊದ
 ಇತ್ತಲಾ ಸೆಟ್ಟಿಗೆಡೆಮಾಡಿದಳ್ ಶಿವಭಕ್ತಿ
 ಚಿತ್ತದೊಳಗಂಜುತ್ತಲಂಜೆನೆನುತುಂ ಭಕ್ತಿ
 ಎಡೆಮಾಡಿಯಗಲಕ್ಕೈ ಹೆರಸಾರ್ದು ನಿಂದಿರಲ್
 ಕಡು ಹಸಿದು ಸೆಟ್ಟಿ ಹಣ್ಣೆಲ್ಲಿ ತಾರೆಂದೆನಲ್
 ಇಕ್ಕಿದಳ್ಳಣ್ಣೊಂದು ತಂದು ಎಡೆಯೊತ್ತಿಗೆ
 ಮಿಕ್ಕ ಸಂದೇಹದಿಂ ಶಂಕಿಸುತೆ ಗಂಡಂಗೆ

ತಂದಿಕ್ಕಲಿನ್ನೊಂದು ಹಣ್ಣೆಲ್ಲಿ ತಾರೆನಲ್
 ಬಂದವರಿಚ್ಚೇದಿಸಿದಳಲ್ಲಿ ಭೋಂಕೆನಲ್
 ಕೆಯ್ಯೊಡನೆ ಹರಣವುಂ ಬೆರಿಸಿ ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕದಲ್
 ಕೆಯ್ಯ ಮೇಲೇ ತೋರ್ಪನೆನ್ನನೆನುತಿಸಿದಲ್
 ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿಂದೆ ಮುನ್ನವಂಜುತ್ತೊಂದು
 ತಂದವೃತ ಫಲವನೊಲ್ಲಿರೆನೆ ನೇಹದೊಳಂದು
 ಕಂಡಾಗಲಾ ಹಣ್ಣು ಬಸಿರೊಳಗೆ ಬಂದಂತ
 ಕಂದು ಪರಮನ ಪರಮಹರ್ಷದೊಳಗಿದ್ದಂತ
 ಭಾವಿಸಲೆಗೆದಳಾನಂದಮುಂ ತೆಗೆವಂತೆ
 ವೇವಲೋಕದ ಪರನ್ನಾನಮುಂ ತೆಗೆವಂತೆ
 ತಗೆದು ತಂದಿಕ್ಕಿದಳಲ್ಲಿದು ಪತಿಯಗಲಲ್ಲಿ

ಬಗೆಯೊಳಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಿ
 ಸೆಟ್ಟು ಕೈಮುಟ್ಟಿ ವೈ ರೋಮಾಂಚಮಾಗುತಿರೆ
 ದಿವ್ಯಸಲ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸವಿಗಲಂ ಸವಿಸುತಿರೆ
 ಎಲ್ಲೆಯದು ಪೇಳಿನಗೆ ಕಾರಣಿಕೆ ಈ ಫಲಂ
 ಎಲ್ಲೆಯದು ಪೇಳಿಲೆ ಮಹಾ ಪುರುಷ ಈ ಫಲಂ
 ಎಂದು ನಡನಡುಗಿಯಾತಂ ಮುಟ್ಟಲಂಜುತ್ತೆ
 ಇಂದುಮುಬಿಯರಿದನೆಂದಿತ್ತು ನಡನಡಗುತ್ತೆ
 ಇರೆ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಪೇಳಿನಗಿದ್ದೆಲ್ಲಿಯ ಫಲಂ
 ಹರಕರುಣವಲ್ಲದೀ ನೆಲದೊಳಲ್ಲಿ ಫಲಂ
 ಎನೆ ಪೇಳಲುಂ ಪೇಳದಿರಬಾರದಿನ್ನೆಂದು
 ಸುಸಮೀಕನೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತ್ತಲುಸಿದಳು ನಿಂದು
 ಹುಚ್ಚುನೋರ್ವನಾನಂದದಿಂದಂ ಬರಲ್
 ಹರುಷದಿಂದೊಂದು ಹಣ್ಣುಂ ಕೊಟ್ಟಿನಿಂತಿರಲ್
 ಸೇವಿಗಳಾ ಹಣ್ಣುನಾರ್ತದಿಂದಂ ಬೇಡೆ
 ವೇವನಿಸಿದನವೃತಫಲವನೊಂದಂ ನೋಡೆ
 ಆ ಹಣ್ಣೆಂದೆ ಪೇಳೊಡೆ ಸೆಟ್ಟು ನಡುಗಿದಂ

ಆಹೂತ್ತೆ ಸತಿಯಂಬ ಭಾವ ಮುನ್ನಡುಗಿದಂ
 ಮುನ್ನದೇ ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆನೆಲೆ ತಾಯೆ

ಇನ್ನೆನ್ನ ಸತಿಯೆಂದು ನುಡಿಯೆಂ ಮಹಾಮಾಯೆಂ
 ಇಂತು ಕರುಣಿಸಿ ಹರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಪ್ಪನೇ
 ಇಂತವ್ವ ಸತಿಯರುಂಟೇ ಶಿವಂ ಬರ್ಪನೇ
 ತಾಯೆ ನೀವೇ ಕೊಳ್ಳುದೀ ಹಣ್ಣಿದೆನಗರಿದು
 ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮಂ ಮರೆಯಿಸಿದ್ ಪರಿ ಧರೆಗರಿದು
 ಇನಿತು ದಿವಸಂ ನಿಮ್ಮ ನಂತಿಂತ್ತು ನುಡಿದುದಕೆ
 ಇನಿತು ಕಾಲಂ ಉದಾಸೀನವಂ ಮಾಡಿದಕೆ
 ಕರುಣಿಪುದು ಕಾವುದೆನ್ನಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ
 ಉರವಣಿವ ಮಾಯೆಯಿಂ ತೆಗೆವುದೆನ್ನಮ್ಮಮ್ಮ
 ಇನ್ನಿನಗೆ ನೀವೇ ಗುರುಸ್ಥಾನವೆಲೆ ತಾಯೆ
 ಇನ್ನೆನ್ನ ಭವಬಂಧನವನುಡುಗಿಸೆಲೆ ತಾಯೆ
 ಕರಣಿಸುವುದುಪದೇಶವನು ಮಾಳ್ಪುದಿನ್ನಿನಗೆ
 ಪರಮಾರ್ಥಮೂರ್ತಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ನೀವೆನಗೆ
 ಎಂದು ಹಣ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ ಪಟ್ಟರಲ್
 ಮಂದಯಿಪ ವರವಶದ ಬಿಮರಿದೆ ಬಿಲ್ದರಲ್

ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಭಿಮಾನಿ ನೆರೆ ಕಂದಿವಳ್
 ಗಂಡನಿಂತರಿದನ್ನೇನೆಂದು ಕೊರಗಿದಳ್
 ದೇವಭಕ್ತಿಯನಿಂತು ಗಾರುಮಾಡಿದೆ ತಂದೆ
 ದೇವ ಮೀಸಲ ಮೋಹಮಂ ಸೂಸಿದೈ ತಂದೆ
 ಭಕ್ತಿ ಬೀಸರವಾಯಿತ್ತಿನ್ನೆಂತು ಸೈರಿಸೆಂ
 ಭಕ್ತಿ ಹುರಿಹಂಚಾಯ್ತು ಇನ್ನೆಂತು ಜೀವಿಸೆಂ
 ಕೆಲರರಿಯೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ಬೀರಿದರುಂಟೆ
 ಪಲರರಿಯೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ನಾರಿ ಮಾಡಿದರುಂಟೆ
 ಎಂದಲ್ಲಿ ಬಾಡುತುಂ ಕೋಡುತುಂ ನಡೆ ನೋಡಿ

ಮುಂದಿದ್ ಸೆಟ್ಟೆಯರ್ಗುಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಿ
 ದೇವನಿತ್ತ ಪ್ರಸಾದದ ಫಲಮುಮಂ ಕೊಟ್ಟು
 ದೇವ ಭಾಮಿನಿ ಮನದ ನಿಷ್ಕಗಂದೆಡೆಗೊಟ್ಟು
 ಇರೆನಿನ್ನಿರೇ ಜಗಕ್ಕೆನ್ನಮಂ ತೋರಿದಂ

ಹರಭಕ್ಕೆ 'ಎಂದರುಹಿ ಹುರಿಹಂಚುಮಾಡಿದಂ
ಇನ್ನಂಜಲೇಕೆಂದು ಭಸಿತಮಂ ಮಾಡದಳ್
ಇನ್ನಯವೇಳ್ಕೆಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಕ್ಕಿದಳ್

ನಡೆನೆ ನಾನಿಲ್ಲಿರೆಂ ಕೈಲಾಸಪುರದತ್ತ
ವೃಡನೆ ಶರಣೆಂದೆನುತೆ ಕಲಿಯೇರಿ ಮೀರುತ್ತ
ಪೊರಮಟ್ಟಳಮ್ಮಮ್ಮ ಪುರಜನಂ ನೋಡುತಿರೆ
ಪೊರಮಟ್ಟಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂಧುಜನ ಮರುಗುತಿರೆ
ಪುರದ ಪುಣ್ಯವ್ರಜಂ ನೆರೆದು ಪೊರಮಡುವಂತೆ
ಪುರದ ಪರಮಾಯುಷ್ಯವಿರದೆ ಪೊರಮಡುವಂತೆ
ಬಿಸಿಲನರಿಯದ ರಮಣೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಾಂತು
ಓಸುಕಲರಿಯದ ಮಾನಿಯಡಿಯ ವೇಲಡಿಯಾಂತು
ಉತ್ತರದಿಶಾಭಿಮುಖಿಯಾದಳಾ ಶಿವಭಕ್ತೆ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪುರಹರನನಿಸುತಂ ಶಿವಭಕ್ತೆ
ಬಂದಳಾನಂದಭರದಿಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ
ಬಂದಪುರಿಚ್ಛೇದದಿಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ
ಸಕಲ ಸುಖಮಂ ಬಿಸುಟುತುಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ
ಸಕಲಮಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಕಲಿ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ
ಬರೆ ನಿಂದುದಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವಜನಂ ಪುರಜನಂ
ಬರೆವರಬ್ಬಂದುದಲ್ಲಲ್ಲಿದ್ ಪರಿಜನಂ
ಕಾಣಲೈ ಬರುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನಮ್ಮೆಯಂ

ಜಾಣರರಿವಾ ರೂಪ ಯೌವನದ ಪೇರ್ವೆಯಂ
ವಾಸಪುಕ್ಕರ್ಗೆ ಸಿಂಗರದಂತೆ ತೋರುತುಂ
ಪಾಪವಿಲ್ಲದವರ್ಗೆ ತಾಯಂತೆ ತೋರುತುಂ
ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊದವಿದ ತೆರದೆ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶರೀಕಳೆಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯೊದವಿದ ತೆರದೆ
ಭಕ್ತಿಲತೆ ನಡೆವಂತೆ ನಡೆಯುತಿರ್ದಲ್ಲೋಡ
ಭಕ್ತಿನನಿತಾಗವನದಂತೆ ನಡೆದಳ್ ನೋಡ

ಲಂಬಿಸುವ ವಾವನತೆಯಂ ರೂಪುದೋರುತಿರೆ
ಇಂಬಿನಿಂ ನಡೆತಂದಳೊಡನೆ ಜನವೆಯ್ದುತಿರೆ

ಎಳೆಯರೋಕೆದಳಿರನುಗುಳ್ಳ ಪದತಳದೊಳಗೆ
ಬಳೆದು ವ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ನಳನಳಿಸಿ ತೊಳತೊಳಗೆ
ಕದಳಿಯಂ ವಳಿವುತಿರ್ಪೂರು ದಂಡಂ ನೋಡ
ಮದನವೈರಿಯ ನಮಸ್ಕಾರ ದಂಡಂ ನೋಡ
ಸರಸಿಯಂ ಪಳಿಕೆಯ್ನು ನಾಭಿಮಂಡಲವಲ್ಲಿ
ಹರಭಕ್ತಿನಾರ ಮಡುವಿನ ತೆರದೊಳಿರಲಲ್ಲಿ
ಪಂಚಶರಮಂ ವಳವ ನುಣ್ಣೈರಲ ಬಿತ್ತರಂ
ವಂಚಮುಖ ಪರಿಭಾವಕರ ತೆರದೊಳಿರೆ ಕರಂ
ವದಕೊರಕ್ಕೇಳಿಸುವ ಕಂಬುವಿನ ತೆರದೊಳಿರೆ
ಕದವು ಶರ್ವಂ ನೋಳ್ಪ ದರ್ಪಣದ ತೆರದೊಳಿರೆ
ಕಣ್ಣೆರಡು ಚೆಲ್ವಿಗೆ ಕಣ್ಣೂಡಿದಂತೆ ಇರೆ
ತಿಣ್ಣವೆನಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ಕಣ್ಣೆರೆದ ಪರಿಯೊಳಿರೆ
ಆಳಕುಲದ ಬಣ್ಣಮಂ ಬರಿಕೆಯ್ನು ಕುಂತಕಂ
ತಲೆಯೂರಿ ನಡೆವಲ್ಲಿಗಾದರದ ವರ್ತುಳಂ
ಇಂತು ಸೌಂದರ್ಯವಂ ಪಾವನತ್ವವನೀವ
ಸಂತತಂ ಶೃಂಗಾರ ರಸದ ಲಹರಿಯನೀವ

ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ ರೂಪಿಂಗಿ ಬಹು ಜನಂ
ಸಾರುತಂ ಬಿಂಬಿಡದೆ ಬರೆ ಕಷ್ಟತರ ಜನಂ
ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ಮನದೊಳ್ಳೊಂದು
ಬಂಡ ದಿಂಡೆಗೆ ಮರುಳ್ಳೊಂಡಿರಯ್ಯೋ ಎಂದು
ಆವಿಚಾರ ಮತಿಯರೇನೆಂದರಿಯರಕ್ಕಟಾ
ಸುವಿಚಾರವೆಳ್ಳಿನಿತುಮಿಲ್ಲ ನಿಮಗಕ್ಕಟಾ
ಒಳಗು ಹೊರಗಾಗಿ ನೋಡಿರೆ ಎನ್ನ ದೇಹಮಂ
ಬಳಿಕ ಹೇಸಲ್ವೇಳ್ಳುಮರಿಯಿರೇ ಜೋಹಮಂ
ಪಂಚಭೂತಂ ನೆರೆಯೆ ಕಾಯಂ ಪರಿಯೆ ವಾಯು
ಇಚ್ಛೆಗೊಳ್ಳದಿರಿ ಎನ್ನ ರೂಪೆಲ್ಲ ಹೈಯ

ಎಂಬ ಬೋಧೆಗೆ ಹೋಗದೊಡನೊಡನೆ ಬರುತಮರೆ
 ನಂಬದುಸ್ತುತ್ ಜನಗಳು ಪಿಂತೆ ಬರುತಮರೆ
 ದೇಸತ್ತು ಪುರಹರಾ ನಾಯಾತನೋಹರಾ
 ನೇಷವೆನ್ನಂ ಕೊಂದವುದು ಪಂಚಶರಹರಾ
 ಎಂದು ನೊರೆಯಿದೆ ಹರಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ಕುಡಲಲ್ಲಿ
 ನಿಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿದಳೊಡಮಂ ಬುಡಲಲ್ಲಿ
 ಸೈರಿಸದೆ ಬೆಂಬತ್ತುವಜ್ಜ ಜನಮಂ ನೋಡಿ
 ಪೈರಾಗ್ಯರಸ್ತದಿಂ ಛೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳೇಡಿ
 ಕಾಮಮಂ ಕ್ರೋಧಮಂ ಲೋಭಮಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
 ಪ್ರೇಮಮಂ ಮದಮತ್ಸರಂಗಳಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
 ಮಾಯೆಯಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ ಮೋಹಮಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
 ಧಾಯೆಯಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ ಚಂದಮಂ ಬಿದಿರ್ವಂತೆ
 ಅವಯವಂಗಳನಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಿವಳು ಭಲದಿಂದೆ

ತಮತಮಗೆ ಓಡಿತ್ತು ಮೂರ್ಖಜನ ಭಯದಿಂದೆ
 ಸ್ಥೂಲತನುವಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿಂ ನಿಲಲು
 ಕೇಳು ಭೃಂಗೀಶನೊದರಿದ ಅಂದದೊಳ್ಳಿಲಲು
 ಕಣ್ಣುಳಯೆ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲವೆಲುನಾಗಿ ನಿಲಲಲ್ಲಿ
 ಬಣ್ಣವಳಯಲೋಡುತೆಲ್ಲ ಲಘು ಜನವಲ್ಲಿ
 ಮರುಳೋ ಪಿಶಾಚಿಯೋ ಓಡೋಡೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
 ಮರಳಿ ನೋಡಲಮ್ಮದೆಯೋಡಿತ್ತು ಜನವಲ್ಲಿ

ಇಂತು ಮೆಯ್ಯಂ ಬಿದಿರ್ವ ತಾನೋರ್ವಳೇ ನಿಂದು
 ಸಂತಸುಬದಿಂ ಶಂಭುವಂ ನೆನೆಯುತುಂ ಬಂದು
 ತಲೆಯುಳಿಯೆ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲವೆಲುನಾಗಿ ನಿಲಲಿಂತೆ
 ಕಲಿಯುಗದ ಹೊಲೆಗೆಟ್ಟು ಪುಣ್ಯವೇಶ್ವಪಂತೆ
 ಸಡಿತಂದಳಪ್ರತಿಮ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತೆ
 ಸಡಿತಂದಳೇಕನಿಜೆಯ ಭಕ್ತಿಯನುರಕ್ತೆ
 ಹರುಷದಿಂ ಹಾಡುತುಂ ಹಿಗ್ಗುತುಂ ಬರವರಲಾ
 ಪರಮಸಂತೋಷಿಯಾನಂದದಿಂ ಬರವರಲಾ

ಕಾಂಚಿಗೆ ಬಡಗಲಿರ್ಪ ತಿರುವಾನ ಕಾದೊಂಗೆ
ಪಂಚಮುಖನಿರೆ ಕಂಡಳಲ್ಲಿ ಕಾನನದೊಳಗೆ
ಆಹಾ ಶಿವನೆ ನಿನ್ನ ನಾಟ್ಯಮಂ ತೋರೆನೆಗೆ
ಅದಾ ಮಹಾ ನಾಟ್ಯಮಂ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆ
ತೋರಯ್ಯ ಘನತಾಂಡವಾಡಂಬರವನೆನಗೆ
ತೋರಯ್ಯ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನೋಬ್ಬಿನಗೆ
ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ತೋರಿದಂ

ನಿಂದು ನೋಡಲ್ಪಡೆ ಗಗನಮಂ ಮೀರಿದಂ
ಜಡೆ ನಭವನೆಡೆಗೊಂಡು ಪರ್ವ ಪಲ್ಲವಿಸುತರೆ
ಹೆಡೆಗಳಂ ಬರ್ಚಿಯುರಗಂಗಳಾಡುತ್ತಮಿರೆ
ಹಸ್ತಂಗಳೇಣ್ಣೆಸೆಗೆ ನಟಣೆಯಿಂ ನಲಿಯುತರೆ
ವಿಸ್ತರದ ಚರಣಪಲ್ಲವನೆತ್ತಿ ಮೆರೆಯುತರೆ
ಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇನನಲ್ಲಿ ತಿರುನೆ ತಿರುಗೆ
ಕಾಲನೇವುರವಲ್ಲಿ ಝಣಝಣಿಸುತಂ ತಿರುಗೆ
ಡಮರುಗದ ನಾಡಮುಂ ಧಣಧಣಮೆನುತ್ತಿರಲ್
ಅಮಮ ಘಂಟಾನಾದವಲ್ಲಿ ಧಣಧಣಮೆನಲ್
ವುಲಿದೊವಲಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ್ಳುಲಿರ್ಫಲಿರೆನಲ್
ಚೆಲಿಸುವಂದುಗೆಯ ದನಿ ಘುಲುಘುಲುಕು ಘುಲುಕೆನಲ್
ಕೆಯ್ಯ ಬೊಮ್ಮನ ಸಿರಮದರಿಯರೇ ಎನುತಿರಲ್
ಮೆಯ್ಯ ದೇವರ ಹಿಂಡುದಲೆ ಮಾಲೆಯು ಬುಜಿಸಲ್
ಗಜಚರ್ಮವಲ್ಲಿ ಜೊಂಪಿಸಿ ರೂಡಿ ಮೂಡುತರೆ
ಭುಜಹತ್ತು ದೆಸೆಗಳಂ ಕಾಂಕುಳೊಳಿರಿಂಕುತರೆ
ಕೋಟಿರವಿಕಾಂತಿಯಂ ಪದನಬುಂ ಸೂಸುತರೆ
ಕೋಟಾನುಕೋಟೆ ನಾಟ್ಯಂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲುತರೆ
ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುವದಿಗಳ್ಳಯಜೇಯಮೆನುತಮಿರೆ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಧಾಂಡವಾ ತಾಂಡವಕೆ ಬಿರಿವುತರೆ
ತಾನಾಡೆಯುಮೆಯಾಡೆ ಹರಿಯಜಸುರರಾಡೆ
ತಾನಾಡೆ ಜಗವಾಡೆ ಜೀವರಾತಿಗಳಾಡೆ
ಆಡುತಿರ್ದಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶಿವನಮ್ಮಮ್ಮ
ಆಡುತಿರ್ದಂ ಗಣಂಗಳೊಡಲಮ್ಮಮ್ಮ

ಇಂತಾಡೆ ನೋಡಿ ಅಂಜಿದಳಮ್ಮೆ ಶರಣೆನುತೆ
 ಕಂತುಹರ ಶರಣೆನುತೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾಲ್ಕೆಂದೆನುತೆ
 ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ನಡಗುತಿದಳುಳ್ಳಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
 ಆಣ್ಣುಗೆಟ್ಟಿರಿವುಗೆಟ್ಟುಳ್ಳಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
 ಇರೆ ಹರಂ ಕರುಣದಿಂದಂ ನಾಂಟ್ಯಮಂ ಮಾಣ್ಣು
 ಸುರರೆಲ್ಲ ಚೋದ್ಯಮೆನೆ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಮಾಣ್ಣು
 ಕಂಡವ್ವೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ಎಲೆ ನಾಂಟ್ಯಮಂ
 ಕಂಡಿರೇಯಮ್ಮೆಯರೆ ಎನ್ನ ಚೆಲ್ವಾಟಮಂ
 ಎನೆ ಕಂಡೆ ನಾ ಕಂಡೆ ಎನ್ನಳವೆ ಬದುಕಿದೇಂ
 ಎನಗೆ ತೋರಿದೆ ದಯಾವರತೆಯಂ ಬರ್ಮಕಿದೇಂ
 ಹರಿಯಜರು ಕಾಂಬರೇ ನಿಮ್ಮ ಪೊಸ ನಾಂಟ್ಯಮಂ
 ವರವೇದವರಿವವೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಾಟಮಂ
 ಎಲೆ ದೇವ ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯುಂಟೆ
 ಎಲೆ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ನಾಟ್ಯಕ್ಕಿನ್ನು ಸರಿಯುಂಟೆ
 ಎಂನು ಕುಣಿದಾಡುತಿರ್ವಮ್ಮೆಯಂ ಮಿಗೆ ಕಂಡು
 ಇಂನುಸೇವಿರನಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
 ನಡೆ ತಾಯೆ ಕೈಲಾಸಪುರಕೆನುತ್ತಂ ಪೇಳ್ವು
 ದೃಡನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಳ್ಳೊಕ್ಕನೊಲವಂ ತಾಳ್ವು

ಮಿಗೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ಮಿಗೆ ಕೌತುಕಂಗೊಂಡು
 ಸೊಗಯಿಸುವ ಶರಣರಡಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳುಮಂ ಕಂಡು
 ಆಹಾ ಶರಣರೆಲ್ಲ ನಡೆವ ಹಾದಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ
 ಆಹಾ ಎನ್ನೊಡೆಯರೊಲವಿಂ ನಡೆದ ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆ
 ಇಂತಿವೆನ್ನಯ ನಿರವ ಮೇಲಿರಲ್ವೇಳೆಂದು
 ಇಂತಿಸಿದಳೊಂದು ತೆರನಂ ಚಿತ್ತದೊಳಗೊಂದು
 ಅಪರೇಷೆ ನಡೆದಂತೆಯಾಂ ನಡೆಯಬಲ್ಲೆನೇ
 ಅಪರಂತೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳೊಡಾಂ ಬಲ್ಲೆನೇ
 ಎನ್ನ ಕೈ ಕಾಲಾಗಿ ನಡೆವೆ ನಾನಂತಿಲ್ಲಿ
 ಎನ್ನ ತಲೆಯಡಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ತೋರುಪೆನ್ನಲ್ಲಿ
 ಎಲೆ ಶರಣರಡಿಗಳರ ವಿವನಲ್ಲಿಗೊಯ್ಯರೇ
 ಎಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳವಿರೇ

ಎಂದು ಶರಣರ ಹೆಜ್ಜೆಯೋಳ್ಳಂಬಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು
ಬಂದಳೊಂದೊಂದು ಗಳಿಗೆಗದೊಂದಡಿಯನಿಟ್ಟು
ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿ ತಲೆ ಕೆಳಗಾದ ಚಂದದಿಂ
ಶಿವನಿಷ್ಠೆ ಸೋರ್ಕೆ ತಲೆಯೂರಿತೆಂಬಂದದಿಂ
ಎಲ್ಲಾ ನರಾಳಿ ಬೇರ್ವೊದಲಾಗಿ ನಡೆವುತಿರೆ
ಇಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಕೆಳಗಾಗಿ ಸಸಿನದೊಳ್ಳಡೆವುತಿರೆ
ಇತ್ತು ಕೈಲಾಸಪಥದೋಳ್ಳಂಬಿ ಜೇರಮರ್
ಮತ್ತಗಜತುರಗಂಗಳನೇರಿ ಬರುತಮವರ್
ಕಂಡಿದೊಂದಿಗೆ ಬರ್ಪಿರೆಯಮ್ಮೆಯೆಂದೆನುತೆ
ಏಂಡೀಂದುವೆೌಳಿಯ ಪುರಕ್ಕೆ ನೀವೆಂದೆನುತೆ
ಪೋಗಲರ್ಧಿಕೆಯಾದಳಾ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ
ನಾಗಭೂಷಂಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುತ್ತಳಮ್ಮಮ್ಮ
ಇಲ್ಲಿಯಳಲಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಂ ನೆನೆಯಿತ್ತು
ಇಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡಲಲ್ಲಿ ಹರನ ಕಿವಿದಾಗಿತ್ತು
ಅರಿದು ಶರ್ವಂ ತನ್ನ ಮನದ ಕೆಯ್ಯಂ ನೀಡಿ
ತೆರಹರಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ಕೂಡಿ
ತೆಗೆದುಕೊಳಲವರಿಂದ ಮುನ್ನವೈಯ್ಯಂದಲ್ಲಿ
ಮಿಗೆ ರಜತಗಿರಿಯ ಸೋಪಾನವೇರುತ್ತಲ್ಲಿ
ಇರೆ ನಂಬಿ ಜೇರಮರ್ಕಾಣುತಂ ಬೆರಗಾಗಿ
ಹರಭಕ್ತಿಯಂ ಬೇಡಿಕೊಳುತುಮಿರೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ

ಕರುಣಿಸುತೆ ನಡೆತಂದಳಪ್ರತಿಮ ಶಿವಭಕ್ತಿ
ಪರಮ ನಂದೀಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲೈ ಹರಭಕ್ತಿ
ನಂದೀಶ್ವರಂ ಕಂಡು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿವುತಿರೆ
ಬಂದಳೇಶ್ವರನ ಸಭೆ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತಿರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾಗಿ ತಲೆಯೂರಿ ಬರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ನೋಡಿ ನಡನಡನೆ ನಡುಗುತಿರೆ
ದೇವಾ ಇದೇನೆಂದು ಮರುಳು ಬಂದಿದೆ ದೇವ
ದೇವ ನಾನಂಜಿದಪೆನಿರಲಮ್ಮನೆಲೆ ದೇವ

ಎನುತ ಹಿಂದಂ ಪೊಕ್ಕು ಶಂಭುವಂ ಬಿಗಿದನ್ನಿ
ಮನಸಿಜಹರನನಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದ ಬಿಗಿದನ್ನಿ

ಆಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಗಿರಜೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರು
ಆಲ್ಲ ಎಲೆ ಗೌರಿ ಸಿಮ್ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮಮ್ಮೆಯರು
ಎನ್ನಯ ಜನನಿ ಎನಗೆ ಹೆಣ್ಣೆತ್ತ ಹಿತವೆಯರ್
ಎನ್ನಪ್ಪೆ ಸಿಮ್ಮತ್ತೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಯರ್
ಮರುಳೆಂಬರೇ ವಿಚಾರಂ ನಿನಗೆ ತೋರದೆನೆ
ಮರುಳೆನಲೃಗದಾ ದೇವಿ ಪೊಡಮಡುವುದೆನೆ
ಕೇಳ್ವಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ ಮನದೊಳ್ಳೊಂದು
ಆಳ್ವ ಇಂತೆಂಬರೇ ನಿಮ್ಮ ತೊಳ್ಳನೆಂದು
ಎನಗೆ ನೀ ತಂದೆ ಪಾರ್ವತಿ ತಾಯಿ ಎಲೆ ದೇವ
ಎನಗೆ ನೀವರ್ಬರುಂ ಜೀವದುನ್ನತಿ ದೇವ
ಎನುತಲ್ಲಿ ಶಂಕರನ ಚರಣತಳದೊಳ್ಬೀಳೆ
ಅನುನಯದೊಳೆತ್ತಿದಂ ಸಭೆ ಕಾತುಕದೊಳಾಳೆ
ಎತ್ತಿ ಮೆಯ್ಯಂ ತಡವಿ ನೋಡೆಲೆಯುಮಾದೇವಿ
ಚಿತ್ತದ ವಿರಕ್ತಿಯಂ ಕಂಡಾ ಮಹಾದೇವಿ
ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲವದಿದುರ್ ಬಿದಿದುರ್ ನಿಂದವರುಂಟೆ
ಕೆಯ್ಯೆ ಕಾಲಾಗಿ ತಲೆಯೂರಿ ನಡೆದವರುಂಟೆ
ಭಾಷುರೇ ಜಗದ ತಾಯಾಗಿ ಸಲೆ ಸಂದಮ್ಮೆ
ಭಾಷು ಮಜಫಾಪುರೇ ಎಲೆ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆ
ಎಂದಲ್ಲಿ ಗಣಕುಲಕೆ ತೋರುತುಂ ಬೀರುತುಂ
ಸಂದ ಹರಿಬೊಮ್ಮರ್ಗೆ ಹೇಳುತುಂ ಹಿಗ್ಗುತುಂ
ಗಣಪದವಿಯಂ ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮೆಗೊಲಿದಿತ್ತು
ಗಣನಿವಹದೊಳ್ಳಲಿಸಿ ಪರಮಸುಖಮಂ ಪೊತ್ತು
ಮೇರುಜಾಪಂ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ
ತಾರಾದ್ರಿಯರಮನೆಯೊಳಿಂದುಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಬ್ರಹ್ಮಶಿರಕೇಶದರ್ಭಾಂಕುರದ ಕೆಂದಳಂ
ಆಮ್ಮಮ್ಮ ಪುಲಿದೊನಲದೋವರಿಯ ನಿರ್ಮಳಂ

ಗಜಚರ್ಮದುತ್ತರೀಯದ ಮಹಾಪ್ರಾಪ್ತೃಣಂ
 ಅಜನುಂ ತ್ರಿಶೂಲದಂಡದ ನಿತ್ಯನಿಗುಣಂ
 ಭಕ್ತಜನ ಹೃದಯಸರಸಿಜಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ
 ಭಕ್ತನಿಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

ಕಂಡ|| ತಲೆಯೂರಿ ನಡೆದು ಹೇವನಾ |
 ಚಲಮಂ ನೆರೆ ಮೊಕ್ಕು ಕಾರಿಕಾಲಮೈಯು ಸಿ .
 ಮೃಲ ಸುತನೆಂದೊಲವಿಂದಂ |
 ಸಲಹೆನ್ನಂ ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ||

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ.	ಓಳಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೩	೨೩	ಮುಸುಳಿಸುದೆ	ಮುಸುಳಿಸುದೆ
೨೩	೨೪	ಕಮಲಾಕ್ಷ	ಕಮಲಾಕ್ಷ
೨೫	೧೫	ಚಿಂತಯಿಂ	ಚಿಂತೆಯಿಂ
೨೬	೧೮	ಸತತಂ	ಸಂತತಂ
೨೭	೯	ಪ್ರಸಾದತತಿ	ಪ್ರಾಸಾದತತಿ
೩೨	೬	ಗೊಗೆ	ಗೊಗೆ
